

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 698 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 2012

1,30 ΕΥΡΩ

Στόχος να
φτηνύνει ο
εργάτης

ΣΕΛΙΔΑ 9

Νέα μέτρα
Εφιαλτικό παζλ

ΣΕΛΙΔΑ 9

Αθήνα-Βερολίνο-
Παρίσι-Βρυξέλλες
Το τετράγωνο
του διαβόλου

ΣΕΛΙΔΑ 3

Εκπαιδευτικό
Η αξιολόγηση
προ των πυλών

ΣΕΛΙΔΑ 11

Νόμος για ΑΕΙ-ΤΕΙ
Αλλαξε ο
Μανωλιός

ΣΕΛΙΔΑ 10

Πλήρης
αποδιοργάνωση
των δασικών
υπηρεσιών

Εντάθηκε η επίθεση στα
δάση και από το ΣΤΕ

ΣΕΛΙΔΑ 8

Νότια Αφρική
Ταξικό
απαρτχάιντ

ΣΕΛΙΔΑ 5

Εληξε η απεργία των
ιστιανών
ανθρακωρύχων
Τελικό χτύπημα
από τη
συνδικαλιστική
γραφειοκρατία

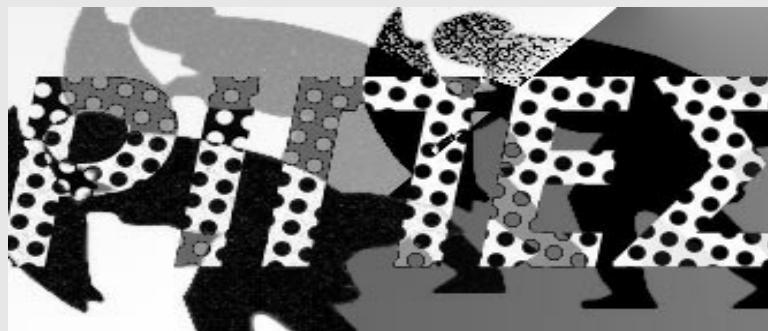
ΣΕΛΙΔΑ 4

ΣΦΙΓΓΟΥΝ ΤΑ ΔΕΣΜΑ

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

8/9: Φιλολογική ημέρα, ημέρα για εξάλειψη του αναλφαβητισμού, Γουνιέα-Μπιαόου: Ημέρα ανεξαρτησίας (1974), Ανδρός: Εθνική γιορτή, Ουγκάντα: Ημέρα δημοκρατίας (1967), Νότια Κορέα: Ημέρα ευχαριστιών 8/9/1934: Η Κου Κλουξ Κλων ανακοινώνει ότι συντάσσεται με τους ναζί 8/9/1941: Τα γερμανικά στρατεύματα ξεκινούν πολιορκία του Λένινγκραντ 8/9/1943: Συνθηκολόγηση Ιταλίας, αφοπλισμός της μεραρχίας Πινερόλο από τον ΕΛΑΣ 8/9/1944: Οι Γερμανοί εκτελούν τη Λελα Καραϊάνη μαζί με άλλες έξι γυναίκες και εξήντα άντρες 8/9/1944: Μετά από σφροδρή μάχη ο Αρης Βελουχιώτης μπαίνει στην Καλαμάτα 8/9/1947: Ιδρυση CIA 8/9/1962: Αγροτικά συλλαλητήρια στο Αγρίνιο 8/9/1974: Σύλληψη Κούρτσιο και Φραντζεσκίνι (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 9/9/1919: Οι αστυνομικοί της Βοστόνης κατεβαίνουν σε απεργία 9/9/1942: Απόλυτη όσων δημοσίων υπολλήλων απήγγησαν το προηγούμενο διήμερο στην κατοχική Αθήνα, εκτοπισμός συλληφθέντων 9/9/1971: Συλλαμβάνονται δέκα μέλη της Κου Κλουξ Κλων που έβαλαν βόμβες σε δέκα σχολικά αυτοκίνητα (ΗΠΑ) 9/9/1976: Θάνατος Μάρι Τσε Τουνγκ 9/9/1984: Ενοποίηση σωμάτων ασφαλείας (αστυνομίας - χωροφυλακής) 10/9: Ημέρα κατά αυτοκτονίας 10/9/1945: Κατοδίκη Βίντκουν Κουΐλιγκ σε θάνατο (Νορβηγία) 10/9/1957: Βόμβα καταστρέφει σχολείο που δέχτηκε μαύρους (ΗΠΑ) 10/9/1976: Βόμβα σε κτίριο του ΣΕΒ (ΕΛΑ) 11/9/1972: Ανατινάξη πυρώνα της ΔΕΗ στην Κηφισιά («Ομάδα Αρης») 11/9/1973: Πραξικόπημα Χιλής, δολοφονία Σαλβαδόρ Αλιέντε 11/9/1976: Χτύπημα στα γραφεία Σκαλιστήρη (ΕΛΑ) 11/9/2001: Χτύπημα «διδύμων πύρων» (ΗΠΑ) 12/9/1990: Αστυνομική επιδρομή στα σπίτια των Αννας Φιλίνη, Χρήστου και Ανδρέα Μπίστη, Λιλής Λεοντίδου και Πέλλης Κεφαλά, ως υπόπτων για συμμετοχή στη 17Ν 12/9/2002: Σύλληψη Αγγελικής Σωτηροπούλου 13/9: Ροδεσία: Ημέρα εξερευνητών (1923) 13/9/1944: Δύο αξιωματικοί και ένας οπλίτης της αστυνομίας νεκροί σε συμπλοκή με αντάρτες στο Παγκράτι 13/9/1975: Απόφραση δίκιας 14 αξιωματικών και 18 οπλιτών βασιανιστών της ΕΣΑ, ποινές από 29 χρόνια ως έξι μήνες 13/9/1982: Τούρκοι πολιτικοί πρόσφυγες ξυλοκοπούν τον στρατιωτικό ακόλουθο της Τουρκίας στην Ελλάδα 14/9/1944: Ταγματασφαλίτες με επικεφαλής τους Σούμπερτ και Πούλο και με την ενίσχυση Γερμανών, δολοφονούν 104 απόπλους πολίτες στα Γιαννιτσά 14/9/1960: Ιράν, Ιράκ, Κουβέιτ, Σαουδική Αραβία και Βενεζουέλα ιδρύουν τον ΟΠΕΚ 14/9/1976: Ανακάλυψη οπλοστασίου στα χέρια απόστρατων στελεχών της Ιωαννίδικής χούντας (Θεσσαλονίκη) 14/9/2000: Ο ανεξάρτητος βουλευτής Γιώργος Καρατζαφέρης (έχει διαγραφεί από τη ΝΔ) παρουσιάζει την ιδρυτική διακήρυξη του κόμματος του (ΛΑΟΣ).

● «Ουδείς αναμάρτητος», ανέκραξε ο Αντωνάκης ενώπιον της φράου Μέρκελ ●●● Οποία ξεφτίλα ●●● Να γλείφεις εκεί που έφτυνες, απαντώντας σε μια δημοσιογραφική ερώτηση ●●● Κι αν δεν γινόταν η ερώτηση; ●●● Δεν ανησυχούσε ο Αντωνάκης, στημένα είν' αυτά τα πράγματα ●●● Για να είναι ο εξευτελισμός τέλειος ●●● Καλώς σας βρήκαμε και καλό χειμώνα ●●● Λέμε τώρα, γιατί κακός, ψυχρός κι ανάποδος δα είναι ο χειμώνας ●●● Κάθε περού και καλύτερα που λέει μια άλλη λαϊκή ρήση ●●● Εκτός αν αποφασίσουμε πως πρέπει να τους πάρει ο διάσολος και τα κάνουμε όλα συμπούρουλα ●●● Άλλα κι αυτό δε φτάνει ●●● Διότι, μετά τα... συμπούρουλα τι; ●●● Γι' αυτό σας λέμε ότι χρειάζεται και «κάτι άλλο» ●●● Χρειάζεται οργάνωση πολιτική, ανατρεπτική, επαναστατική ●●● Κοντά στο νου κι η γνώση ●●● Για «κοινή προσήλωση της ελληνικής κυβέρνησης και του χρεοκοπιμένου ευρωπαϊκού νεοφιλευθερισμού ως προς την πιστή εφαρμογή του μνημο-

νιακού προγράμματος», έκανε λόγο ο ΣΥΡΙΖΑ, μετά τις συναντήσεις Σαμαρά με Μέρκελ και Ολάντ ●●● Εκπρόσωπος του «χρεοκοπιμένου ευρωπαϊκού νεοφιλευθερισμού» και ο Ολάντ; ●●● Και τι έγινε ο «φρέσκος αέρας» που είχε αρχίσει να πνέει στην Ευρωλάνδη μετά την εκλογή του; ●●● Αέρας κοπανιστός αποδείχτηκε, όπως και οι κατά καιρούς διακρηγύεις του ΣΥΡΙΖΑ ●●● Άλλα οι ΣΥΡΙΖΑίοι δεν κωλώνουν σε κάτι τέτοια ●●● Εχουν πάρει το know how στη δημαγωγία, την απάτη, τις κωλοτούμπες και τις γαργάρες ●●● Να δυμίσουμε, μή-

πως, τη «μεγάλη νίκη του Νότου επί της Γερμανίας», με Μόντι, Ραχόι και Ολάντ; ●●● Σταματάμε εδώ, γιατί αν συνεχίσουμε δε θα μας φτάνει όχι η στήλη, αλλά ολόκληρη η εφημερίδα ●●● Ο Γιοργος επινεκλέχτηκε πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεύθυνσης ●●● Παμψφεί και δί' ανατάσσεως των χειρών ●●● Εδνικός δριμαμβος, αλλά οι μικρόψυχοι δεν πανηγύρισαν ●●● Αχρηστοι! ●●● Πανηγυρίζουν ακόμη κι για μια έκτη νίκη στους ολυμπιακούς αγώνες κι όχι για μια τέτοια πρωτιά ●●● Το πιο σύντομο ανέκδοτο ●●● «Το νέο πακέτο μέτρων δεί

◆ «Αυτό είναι το τελευταίο πακέτο μέτρων, για να ξεφύγουμε επιτέλους από αυτή την αικατάσχετη μετρολαγνεία και να πάμε στη συζήτηση για το εθνικό στρατηγικό σχέδιο της χώρας». Μετά τον Σαμαρά, έχουμε και τον εκπρόσωπο Τύπου της ΔΗΜΑΡ Α. Παπαδόπουλο να προκαλεί με χυδαίο, αλήτικο τρόπο, μιμούμενος (ακόμα κι στα λόγια) τον Σαμαρά.

◆ Και βέβαια, από τη χωραδία των Συρίζα στον Σαμαρά. Τον κατηγορεί ότι «δεν μπορεί να αντιληφθεί ότι τα συμφέροντα της πλειοψηφίας της κοινωνίας για ανάπτυξη και κοινωνικό κράτος μέσα σε μια δημοκρατική χώρα είναι αντίθετα με τα συμφέροντα των δανειστών και του κεφαλαίου, που εκπροσωπεί η κυβέρνησή του». Μειωμένης αντιληπτικής ικανότητας είναι ο πρωθυπουργός «μασ», τι να κάνουμε;

◆ Ο Χατζηδάκης έδωσε ολόκληρη συνέντευξη Τύπου συστατικά για ν' ανακοινώσει ότι το ξεπάγωμα των αυτοκινητοδρόμων αποτελεί την πρώτη προτεραιότητα της συγκυβέρνησης. Γ' αυτό και περισσέουν οι ύμνοι προς το πρόσωπο του από τις φυλλάδες

◆ Πιστοποιητικό «απορίας» δί-

νει ο ΣΥΡΙΖΑ στον Σαμαρά. Τον κατηγορεί ότι «δεν μπορεί να αντιληφθεί ότι τα συμφέροντα της πλειοψηφίας της κοινωνίας για ανάπτυξη και κοινωνικό κράτος μέσα σε μια δημοκρατική χώρα είναι αντίθετα με τα συμφέροντα των δανειστών και του κεφαλαίου, που εκπροσωπεί η κυβέρνησή του». Μειωμένης αντιληπτικής ικανότητας είναι ο πρωθυπουργός «μασ», τι να κάνουμε;

◆ Ο Χατζηδάκης έδωσε ολόκληρη συνέντευξη Τύπου συστατικά για ν' ανακοινώσει ότι το ξεπάγωμα των αυτοκινητοδρόμων αποτελεί την πρώτη προτεραιότητα της συγκυβέρνησης. Γ' αυτό και περισσέουν οι ύμνοι προς το πρόσωπο του από τις φυλλάδες

◆ Πιστοποιητικό «απορίας» δί-

ζήσαμε στη Γερμανία ταραγμένους καιρούς. Στην Ελλάδα, οι αναγκαίες απαιτήσεις είναι πολύ εκτενέστερες από τη μεταρρύθμιση ενός συστήματος Κοινωνικής Ασφαλίσης. Οι υπεοχήμενες μεταρρυθμίσεις πρέπει να εφαρμοστούν με συνέπεια.

Φίλιπ Ρέσλερ

Η ευρωπαϊκή κρίση χρέους συνέχισε πρόσφατα να επιδεινώνεται, προκαλώντας μεγάλες ανησυχίες στη διεθνή κοινότητα. Ειλικρινά, είμαστε κι εγώ ανησυχούς. Υπάρχουν δύο κύριες ανησυχί-

ες: κατ' αρχάς αν η Ελλάδα θα εγκαταλείψει την ευρωζώνη. Και κατόπιν, αν η Ιταλία και η Ισπανία θα λάβουν ολοκληρωμένα μέτρα ανάκαμψης.

Αγκελά Μέρκελ (στην Κίνα)

Να παραμείνουμε εναντίον στα δύσκολα. Γιατί κανείς δεν βοηθά χώρες που τρώνε τις σάρκες τους... Το έσχατο όπλο όλων όσων ποντάρουν στην αποτυχία της Ελλάδας είναι να προκλέσουν διχασμό.

Αντώνης Σαμαράς

Είναι αυτονότητα πως όταν η χώρα βρίσκεται σε «πόλεμο» και κινδυνεύει η πιο σημαντική κα-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

τύπωσε η ΔΗΜΑΡ την (υποκριτική και δημαρχική) πρόταση να υποχρεωθεί η Εκκλησία να πληρώνει το 50% της μισθοδοσίας των κληρικών, ο Τζερόνιμο ζήτησε συνάντηση με τον Σαμαρά, έγινε αμέσως δεκτός στο Μαξίμου και κανόσιος το θέμα. Οι συνεργάτες του Σαμαρά διαβεβαίωσαν ότι τέτοιο θέμα δεν υφίσταται, ενώ ανακοινώθηκε και η επανενεργοποίηση της μικτής επιτροπής Πολιτείας-Εκκλησίας, υπό την προεδρία του Αρβανιτόπουλου, που θα διευκολύνει τις... φιλανθρωπικές μπίζνες του δεσποτοπριάτου.

Τουρκία Nevzat Kalayci, που εδώ και εφτά χρόνια μπαίνονται βριγαίνει στις ψυχιατρικές κλινικές, όχι μόνο φυλακίστηκε, αλλά απειλείται και με έκδοση.

◆ Με το που δια-

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Κλείνουμε το πακέτο περικοπής κρατικών δαπανών, όπως έρετε, κατά 11,5 δισεκατομμύρια, πράγμα που είναι συμβατική μας υποχρέωση. Μερικές πολλές να πω καλύτερα- απ' αυτές τις περικοπές είναι δύσκολες, επώδυνες, πονάνε. Άλλα είναι και α

■ Αθήνα-Βερολίνο-Παρίσι-Βρυξέλλες

Το τετράγωνο του διαβόλου

Επιτέλους, έγιανε το μάτι του Επρωθυπουργού και μπόρεσε να πραγματοποιήσει το πολυθρύλο ταξίδι στο Βερολίνο και το Παρίσι, για να συζητήσει «ενώπιος ενωπίων» πρώτα με την Μέρκελ και μετά με τον Ολάντ (είχε προηγηθεί η επίσκεψη Γιούνκερ στην Αθήνα και η συνάντηση Μέρκελ-Ολάντ στο Βερολίνο).

Ήταν ένα ταξίδι προπαγάνδας και όχι ουσίας. Ένα ταξίδι που είχε ως στόχο να δειξεί ότι η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη ακολουθεί σωστή τακτική, ότι παίρνει υπόψη της τους συσχετισμούς και τις τάσεις στο εσωτερικό της ΕΕ και της Ευρωζώνης και γι' αυτό ο ελληνικός λαός θα πρέπει να σκύψει το κεφάλι και να υπομείνει ακόμη μεγαλύτερη βαρβαρότητα, με την ελπίδα ότι σε κάποιο απροσδιόριστο μέλλον θα του επιτρέψουν να πάρει κάποια μικρή ανάσα. Άλλωστε, ο πρωθυπουργός της Ελλάδας, μιλώντας με το γνωστό βλαχοδημαρχικό τρόπο του, είπε δημόσια ότι ο ελληνικός λαός κάνει ένα μακριούτι και το μόνο που επιθυμεί είναι να του δώσουν τη δυνατότητα να πάρει μια ανάσα για να πάει πιο μακριά!

Αντωνάκη, όχι στα βαθιά, παιδί μου...

Σε δημόσιο εξευτελισμό ενώπιον γερμανών και ελλήνων δημοσιογράφων υπέβαλε η Μέρκελ τον Σαμαρά. Κι αυτός φυσικά τον υπέστη στωικά, σαν άτακτος μαθητής που δέχεται την τιμωρία από αυταρχικό δάσκαλο. Η Μέρκελ συναντήθηκε με τον ομοιόβαθμό της μιας υποτίθεται ανεξάρτητης χώρας και του είπε δημόσια, χωρίς ίχνος διπλωματικού τακτ, ότι δεν έχει την παραμικρή εμπιστοσύνη στα λεγόμενά του, αλλά θα περιμένει την έκθεση της τρόικας, ενός τεχνικού οργάνου, για να πάρει τις αποφάσεις της.

«Τα λόγια έχουν ακουστεί και στο παρελθόν. Τώρα πρέπει να ακολουθήσουν οι πράξεις. Ελπίζω η νέα κυβέρνηση να κινηθεί προς αυτή την κατεύθυνση», δήλωσε η γερμανίδα κογκελάριος, συμπληρώνοντας πως «το να έχουμε πραγματικά τα στοιχεία στα χέρια μας, εννοώ και εννοούμε όλοι μας, να έχουμε τη θέση και την έκθεση της τρόικας! Δηλαδή, όσα της είπε ο Σαμαράς δεν έχουν για τη Μέρκελ καμιά αξία, δεν αποτελούν «πραγματικά στοιχεία». Μόνο η έκθεση της τρόικας μετράει.

Κι ενώ τον έφτυσε κατάμουτρα και μάλιστα δημόσια και προκλητικά, ο Σαμαράς όχι μόνο δε διαμαρτυρήθηκε, αλλά υπερθεμάτισε κιόλας: «Ακούσατε εκείνα που σας είπε (η

Μέρκελ). Από την πλευρά μας, θέλουμε να αναφέρουμε ότι η Ελλάδα θα μείνει συνεπής στις δεσμεύσεις της. Και θα εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της. Για την ακρίβεια αυτό ήδη συμβαίνει. Και έχω τη βεβαιότητα ότι η έκθεση της τρόικα θα σηματοδοτεί πως η νέα κυβέρνηση συνεργασίας στην Ελλάδα θα φέρει σύντομα αποτελέσματα».

Ο Σαμαράς, επιπρόσθετα, υποχρεώθηκε, μετά από ερώτηση γερμανού δημοσιογράφου, να διατυπώσει επί γερμανικού εδάφους το δικό του πενταράτσα. Οταν ρωτήθηκε για τη στάση του όταν ήταν στην αντιπολίτευση, απάντησε:

«Πρώτα απ' όλα **κανένας δεν είναι αναμόρφωτος**, για να συμπληρώσει: «Θέλω να ξέρετε ότι το θέμα δεν είναι τι έκανα εγώ ή οποιοσδήποτε άλλος, χθες. Το θέμα είναι να είμαστε όλοι μαζί αποφασισμένοι σήμερα να φθάσουμε σε ένα πιο αισιόδοξο αύριο». Αποδείχτηκε έτσι, για μια ακόμη φορά, ότι ο αντιπολιτευτικός λόγος των αστικών κομμάτων είναι λόγος εξαπάτησης και καταδημαργώγησης του λαού. Χτες ήταν ο Σαμαράς που ρητόρευε «αντιμημονιακών», σήμερα είναι ο ΣΥΡΙΖΑ (θα μιλήσουμε για τη δική του στάση παρακάτω).

Στο Παρίσι το κλήμα ήταν περισσότερο ευγενικό. Μπορεί η γαλλική αιρέστητη να διαφέρει από την τευτονική ψυχρότητα, όμως επί της ουσίας πρόκειται για διαφορετικές εκφράσεις της ιδιαίς ιμπεριαλιστικής πολιτικής. «Περιμένουμε την έκθεση της τρόικας, τότε η Ευρώπη θα πρέπει να κάνει αυτό που οφείλει», δήλωσε με νόημα ο Ολάντ. Είπε το ίδιο πρόγμα με τακτ και όχι με τη χοντροκοπία της Μέρκελ. Άλλωστε, Μέρκελ και Ολάντ είχαν συναντηθεί μια μέρα πριν το ταξίδι του Σαμαρά και είχαν στείλει το μήνυμά τους. Μάλιστα, όταν ελληνίδα δημοσιογράφος δοκίμασε ν' αφισβήτησε την ενιαία στάση του γερμανογαλλικού άξονα, η Μέρκελ απάντησε σαδιστικά παρουσία του Σαμαρά: «Ο κ. Σαμαράς θα επισκεφθεί αύριο τον κ. Ολάντ και χωρίς αμφιβολία θα μπορέσει να φθάσει και σ' ένα πρωσαπικό συμπέρασμα, αν έχουμε την ίδια οπτική ήχη, σε σχέση με το θέμα της Ελλάδος».

Γιατί ο Σαμαράς υποβλήθηκε σ' αυτόν το δημόσιο εξευτελισμό; Ήξερε τι θα συναντήσει στο Βερολίνο και το Παρίσι. Ήξερε ότι η εικόνα του στην Ελλάδα θα στρατιαστούσε. Και όμως, επελεξε να πάει. Το έκανε γιατί ο δικός του πρωσαπικός εξευτελισμός ήταν απαραίτητος για να ενισχυθεί ο εκβιασμός πάνω στον ελληνικό λαό, ώστε να σκύψει το κεφάλι και να αποδεχτεί τα νέα πακέτα αντλιακών και αντεργατικών μέτρων, το βάθεμα

Αυτό είναι το πρόγραμμά μας: Οχι άλλες μειώσεις μισθών. Οχι άλλες μειώσεις συντάξεων. Οχι άλλοι φόροι. Πρόκειται να επαναδιαπρογματευτούμε την αποκατάσταση των αδικιών. Την επιστροφή των πολύ χαμηλών συντάξεων στα επίπεδα του 2009. Την αποκατάσταση των πολυτεκνικών επιδομάτων (...). Την αποκατάσταση των περικοπών στα ειδικά μισθολόγια. Κοντά στο μισό εκατομμύριο συμπολιτών μας θα δουν άμεση ανακούφιση».

Αντώνης Σαμαράς
(Εθνική Συνδιάσκεψη της ΝΔ, 26/5/2012)

■ Το παιχνίδι των πυργών

Ο τίτλος (και όχι το περιεχόμενο) της παλιάς ταινίας του ΝΙΛ Τζόρνταν ταιριάζει γάντι στο έργο που προσπαθούν να παίξουν ο Κουβέλης, ο Παπαδόπουλος, ο Λυκούδης, ο Χατζησωκράτης και οι άλλοι πρωτοκλασάτοι ΔΗΜΑΡίτες. Καθημερινά οδύρουνται, καθημερινά τραβάνε «κόκκινες γραμμές», καθημερινά δηλώνουν έτοιμοι να πέσουν ηρωικά για να προστατέψουν τα συμφέροντα των αδυνάτων, αλλά στο τέλος του σάου δηλώνουν αποφασισμένοι να στηρίξουν την κυβέρνηση και να ψηφίσουν στη Βουλή το τελικό αντιλαϊκό πακέτο που ετοιμάζουν οι Στουρνάρας με την τρόικα.

«Θα υπάρξει παρέκκλιση από την προγραμματική βάση στην οποία συγκροτήθηκε η κυβέρνηση», δήλωνε στα τέλη του Αυγούστου ο Λυκούδης, προσθέτοντας ότι «υπέρτερη αξία είναι να διατηρήσουμε τη χώρα στην ευρωζώνη και στο ευρώ». «Το μείζον ζήτημα είναι η παραμονή της χώρας στην Ευρωζώνη και η πολιτική σταθερότητας, επανελαβε ο Κουβέλης στην «Καθημερινή» της περισμένης Κυριακής, συμπληρώνοντας ότι «οι όποιες παρεκκλίσεις δεν αποτελούν επιλογή της κυβέρνησης, αλλά επιβάλλονται από την πραγματικότητα». Καταλάβαμε, δε χρειάζεται να μας πείτε τίποτα άλλο. Το είπε, άλλωστε, και ο Κεδίκογλου: σημασία έχει ότι η ΔΗΜΑΡ στηρίζει την κυβέρνηση και συμφωνεί ότι πρέπει να βρεθούν τα 11,5 δισ. ευρώ. Τα άλλα είναι λεπτομέρειες του πολιτικού παιχνιδιού.

Ταυτόχρονα, ο Κουβέλης, μιμούμενος τον Σαμαρά της... αντιμημονιακής περιόδου, προσπαθεί να φορτώσει όλα τα βάρη στην κυβέρνηση Παπανδρέου (με το κόμιστα του οποίου συνεργάζεται στη σημερινή συγκυβέρνηση): «Δεν έπρεπε να υπάρχει το πρώτο μνημόνιο. Από αυτό ξεκίνησαν όλα. Θα μπορούσαμε να το αποφύγουμε; Ναι. Θεωρώ ότι αυτή ήταν η πολιτική αφετηρία που οδήγησε σε όλα τα λάθη που ακολούθησαν (...). Οι ευθύνες της κυβέρνησης Παπανδρέου είναι τεράστιες για όσα δοκιμάζουν σήμερα τη χώρα».

Βεβαίως, υπάρχουν και οι Βουδούρηδες, έτοιμοι να την κάνουν άμα παρασφίζουν τα γάλατα (παλιά τους τέχνη κόσκινο). Σ' αυτούς ο Κουβέλης, μιμούμενος τον Ανδρέα Παπανδρέου, έδειξε την πόρτα: «εγώ δε θα διαγράψω κανέναν, άμα θέλουν ας μας αδειάσουν τη γωνιά ήταν το μήνυμα που έστειλε, αναγκάζοντας τον Βουδούρη (ο οποίος προσφανώς δεν είναι οικόμα έτοιμος για το άλμα) σε αναδίπλωση. Τα ίδια, βέβαια, έκανε και όταν ήταν στο ΠΑΣΟΚ. Αποθέωντε τον Παπανδρέου κι όταν είδε ότι «ΠΑΣΟΚ τέλος», την έκανε για να εξασφαλίσει την επανεκλογή του. Κι αυτό, φυσικά, το ξέρει ο Κουβέλης, γι' αυτό και σκληράνει το λόγο του προς τους «διαφρανούντες» σαλαδόρους. Πόσο μακριά, όμως μπορεί να τον πάει αυτό; Ελάχιστα...

■ Στραβώνοντας τις ακτίνες

Επί ένα δεκαπενθήμερο ο αστικός Τύπος ασχολούνταν με το ποιοι θα πάνε και ποιοι δε θα πάνε στην πασοκοκή φίεστα του Μουσείου Μπενάκη. Κι όταν η φίεστα έγινε, πάλι το ποιοι πήγαν και ποιοι απούσιασαν ήταν το κύριο θέμα. Επειδή, όμως, αυτό δεν αρκούσε για να κρύψει την απόλυτη γύμνια, χύθηκε μελάνι και για την... εικαστική παρέμβαση στο σήμα του ΠΑΣΟΚ. Ο γνωστός ευεάκτινος ήλιος έγινε επτάκτινος, οι ακτίνες στράβωσαν κάπως (σε τσουρμαδημένη μαργαρίτα που τη φυσάει αέρας παραπέμπει το ανανεωμένο σήμα), ενώ το επιπτελείο του Βενιζέλου κατέβαλε φιλότιμες προσπάθειες για να δώσει... αξιακό περιεχόμενο σε καθεμ

Εληξε η απεργία των ισπανών ανθρακωρύχων

Τελικό χτύπημα από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία

Δύο μήνες περίπου μετά την έναρξη της απεργίας των ανθρακωρύχων της Ισπανίας, στις αρχές Αυγούστου πραγματοποιήθηκε τριμερής συνάντηση ανάμεσα στα κύρια συνδικάτα των ανθρακωρύχων, την εργοδοσία και τον αρμόδιο υπουργό. Η κυβέρνηση δεν έκανε ούτε βήμα πίσω στο βασικό αίτημα των απεργών: να διατηρηθεί η κρατική χρηματοδότηση της βιομηχανίας εξόρυξης ανθρακα μέχρι το 2018 (χρονία που κλείνει η στρόφιγγα της χρηματοδότησης από την ΕΕ) και να παρθούν πίσω οι εξαγγελθείσες περικοπές που φτάνουν το 64%. Ομως, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία περίμενε πως και πως την άρνηση της κυβέρνησης για να σφυρίζει αμέσως μετά, στις 8 Αυγούστου, τη λήξη της απεργίας. Με επιχειρήματα όπως «πρέπει να γεμίσουμε τις μπαταρίες», «ο Αύγουστος είναι νεκρός μήνας», «η οικονομική κατάσταση των απεργών είναι δύσκολη», η συνδικαλιστική γραφειοκρατία των ανθρακωρύχων αποφάσισε τη λήξη της απεργίας, παραπέμποντας τη συνέχεια σε ανάδυνες κινητοποιήσεις διαμαρτυρίας το φθινόπωρο,

ακολουθώντας τη γνώριμη τακτική της γραφειοκρατίας σε όλο τον κόσμο –όταν θάβει τις απεργίες, τους ελπιδοφόρους μοχλητικούς αγώνες– να υπόσχεται «αέρα κοπανιστό» στο μέλλον.

Η κυβέρνηση του Μαριάνο Ροχόι κατήγαγε μια μεγάλη νίκη σε βάρος της εργατικής τάξης της Ισπανίας. Ένας αγώνας που ξέφυγε από τις νόμιμες ατραπούς της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, που οδήγησε επίδιο μήνες τους ανθρακωρύχους των επαρχιών Αστούριας και Λεόν σε σφοδρές συγκρούσεις στα οδιοφράγματα με τις δυνάμεις καταστολής, σε αποκλεισμούς κεντρικών δρόμων και σιδηροδρόμων, τέλειωσε με τον πιο ατιμωτικό τρόπο. Οι ανθρακωρύχοι επέστρεψαν μόνοι τους στη δουλειά, χωρίς να έχουν κερδίσει τίποτα και χωρίς να έχουν εξανογκαστεί από τις δυνάμεις καταστολής, από κάποια μορφή επίταξης για τη διασφάλιση του «κοινωνικού συμφέροντος».

Ενεργώντας ως μακρύ χέρι του κεφαλαίου, η συνδικαλιστική γραφειο-

κρατία υπονόμευε διαρκώς τον αγώνα των απεργών. Πρώτα, επιχειρώντας να απομακρύνει τον αγώνα από τα οδιοφράγματα, τα οποία ή κυβέρνηση δεν μπορούσε να καταστεί, και δεύτερο περιχαρακώνοντας την προοπτική, τα αιτήματα του αγώνα των ανθρακωρύχων, στη συμφωνία με την προηγούμενη κυβέρνηση Θαπατέρο, που περιελάμβανε ουσια-

στικά την αναστολή του κλεισμάτος της βιομηχανίας εξόρυξης ανθρακα για μερικά χρόνια, το 2018, όταν θα έκλεινε η στρόφιγγα των επιδοτήσεων τόσο της ΕΕ, όσο και της κεντρικής κυβέρνησης.

Η ανεργία που μαστίζει όλη την Ισπανία αλλά και ειδικά το βορρά, τις περιοχές των ανθρακωρύχων, ο φόβος για το αβέβαιο μελλον, η συσσώρευση των οικονομικών βαρών στις οικογένειες των απεργών, που δεν ελαφρύνονται βέβαια από κάποιο απεργιακό ταμείο, αφού τέτοια έχουν πάψει εδώ και καιρό να υπάρχουν σε απεργίες (η συνδικαλιστική γραφειοκρατία και ο κυρίαρχος ατομισμός τα έχουν ευτελίσει στη συνειδηση των εργατών σε όλη την Ευρώπη σαν «ζητιανία»), ασφαλώς και η κούραση, οδήγησαν τη συντριπτική πλειονότητα των απεργών ν' αποδεχτεί τη λήξη της απεργίας.

Για άλλη μια φορά γίνεται σαφές, ότι τα αστικοποιημένα συνδικάτα δεν μπορούν να δώσουν καμιά λύση στην υπόθεση της εργατικής τάξης. Δεν μπορούν να εξασφαλίσουν ούτε τα

χρειώδη ενάντια στους σφετερισμούς του κεφαλαίου, όπως γινόταν παλιότερα με τους ρεφορμιστικούς αγώνες και τις μερικές νίκες που εξασφάλιζαν τα συνδικάτα. Οταν ή πρωτοβουλία των κινήσεων παραμένει στα χέρια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, η υπονόμευση είναι συνεχής και η ήττα προδικασμένη. Τα πράγματα, δυστυχώς, ήταν έτσι και σε αυτόν τον αγώνα. Τον τόνο σε όλες σχεδόν τις πορείες (πλην των συγκρούσεων), στην προπαγάνδα, στην προγματοποίηση των διοπτρισμάτων, στη χάραξη των αιτημάτων και των «κόκκινων γραμμών», τον έδινε η γραφειοκρατία. Η ολοκληρωτική ανάθεση της υπόθεσης από τους απεργούς στους εκπροσώπους της γραφειοκρατίας ήταν γεγονός σε όλες τις εκφάνσεις του αγώνα.

Η ανεξάρτητη ταξική οργάνωση των εργατών, σε αμειλικτή σύγκρουση με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, είναι η μόνη λύση για να σταματήσουν επιτελους οι ήττες και να επανελθεί η επιτίδη. Γιατί κάθε ήττα οδηγεί τον εργάτη βαθύτερα στην απελπισία και τον ατομισμό.

■ Συρία

Το καθεστώς αντέχει, ο εμφύλιος βαθαίνει

Σε πόλεμο φθοράς χωρίς σορατό τέλος εξελίσσεται, όπως όλα δείχνουν, ο εμφύλιος πόλεμος στη Συρία. Το καθεστώς Ασαντ φαίνεται να αντέχει, διαψεύδοντας τις εκτιμήσεις πριν από ενάμιση μήνα που το ήθελαν να «μετράει μερες». Εκτιμήσεις που βασίζονται στο μπαράζ επιθέσεων που εξαπέλυσε ο Ελεύθερος Συριακός Στρατός των αντικαθεστωτικών στις 15 Ιουλίου στη Δαμασκό, με αποκορύφωμα τη βομβιστική επίθεση στο γενικό αρχηγείο των υπηρεσιών Ασφάλειας, με δύματα τέσσερα κορυφαία στελέχη του καθεστώτος, και στις 20 Ιουλίου στο Χαλέπι, τη μεγαλύτερη πόλη της χώρας, που μέχρι τότε θεωρούνταν προτύριο του καθεστώτος. Επιπλέον, στις 5 Αυγούστου πέρασε στο στρατόπεδο των αντικαθεστωτικών ο πρωθυπουργός του Ασαντ, Ριάντ Χιτζάμπη, ενισχύοντας τις προβλέψεις περί επικείμενης κατάρρευσης.

Ενα μήνα αργότερα, η εικόνα φαίνεται να αλλάζει. Ο κρατικός μηχανισμός που στηρίζει το καθεστώς Ασαντ διαστήσει τη συνοχή του και ο κυβερνητικός στρατός πέρασε σε σφρόντη αντεπίθεση και ανάγκασε τους αντικαθεστωτικούς να υποχωρήσουν από τα περισσότερα αστικά κέντρα. Το κεντρικό Χαλέπι και η συνοικία

Σαλαντίν, το βασικό προπύργιο των ανταρτών, πέρασαν διάνα στα χέρια του καθεστώτος. Το ίδιο έγινε στην Νταράγια και άλλα προάστια της Δαμασκό, οχυρά των ανταρτών, τα οποία ο κυβερνητικός στρατός κατάφερε να «εκκαθαρίσει» διάληξη στο πρωτόγενο βομβαρδισμό.

Στο ίδιο ώρα ο «Εκόνομοιστ», έντυπο διόλου φιλικό προς το καθεστώς Ασαντ, επισημαίνει επίσης ότι δεν έχει κανένα ενδοιασμό να χρησιμοποιήσει βαριά όπλα και να σκοτώσει δύσους είναι αναγκαίο για να ξανακερδίσει τον έλεγχο. Στα τέλη Ιουλίου, ενώ βρισκόταν σε εξέλιξη η μάχη στο Χαλέπι, τη χρησιμοποίησε για πρώτη φορά μαχητικά στους βομβαρδισμούς. Ωστόσο, οι συγκρούσεις συνεχίζονται στα νοτιοδυτικά της πόλης και γύρω από το αεροδρόμιο, δύμας, όπως επισημαίνει σε σχετικό άρθρο του ο «Εκόνομοιστ» (25/8/12), «το καλύτερο που μπορούν να ελπίζουν οι διοικητές των ανταρτών είναι να καταφέρουν να σύρουν το καθεστώς σε βάλτο». Και προσθέτει ότι αναλαμβάνονται τις τάξεις των συνοπτικών εκτελέσεων και των βασανιστηρίων κρατουμένων από τους ανταρτές».

Παράλληλα, συνεχίζονται οι βομβαρδισμοί από έρχρα και αέρα εναντίον θέσεων των ανταρτών και οι επιθέσεις των ανταρτών σε μεγάλα τμήματα της Συρίας. Στα νότια, στρατός και αεροπορία συνεχίζουν να βομβαρδίζουν κατοικημένες περιοχές προπύργια των ανταρτών μέσα και έξω από

την Νταρά, πρωτεύουσα της επαρχίας, απ' όπου ξεκίνησε η εξέγερση. Σύμφωνα με καταγγελίες στο «θύτερο», το περασμένο Σαββατοκύριακο, μετά από βομβαρδισμό, ο στρατός έκαψε και κατεδάφισε εκατοντάδες στύπια ανθρώπων που έχουν καταφύγει στην Ιορδανία, ενώ η παλιά Ντερά αέχει μετατραπεί σε ερειπία. Στα βόρεια, οι βομβαρδισμοί επικεντρώνονται στην ελεγχόμενη από τους αντάρτες περιοχή ανάμεσα στο Χαλέπι και τα τουρκικά σύνορα, η οποία αποτελεί ουσιαστικά ασφαλή θύλακα τόσο για τους πρόσφυγες που κατευθύνονται προς την Τουρκία όσο και για τον ανερδοδιασμό των ανταρτών.

Συν τοις άλλοις, η πολυδιάσταση, οι αντιθέσεις και οι ανταγωνισμοί εξακολουθούν να χαρακτηρίζουν το πολιτικό σκηνικό στη χώρα. Το Συριακό Εθνικό Συμβούλιο, ένα συνούμευμα στην πλειοψηφία αυτοεξόριστων παραγόντων χωρίς σοβαρή εξαρχής πολιτικής επιρροή στη Συρία, μαστίζεται από εσωτερικές αντιθέσεις και διάστασης, διόλου εύκολη στις συνθήκες της διάλυσης και του χάσους που έχει δημιουργήσει ο εμφύλιος, συνεχίζεται. Μέχρι τότε η παραμονή του Ασαντ στην εξουσία εξυπηρετεί εχθρούς και φίλους του.

Η κατάσταση δεν είναι πολύ διαφορετική και με τον Ελεύθερο Συριακό Στρατό. Ο κατακερματισμός, η έλλειψη συνοχής, συντονισμού, στενής συνεργασίας και ενιαίας στρατιωτικής ιγείας χαρακτηρίζουν τις ένοπλες ομάδες που δρουν σ' όλη τη χώρα και βγαίνουν με την ταμπέλα του Ελεύθερου Συριακού Στρατού. Οι ομάδες αυτές, που υπολογίζονται στις 2.000 περίπου, επιχειρούν κυρίως αυτόνομα σε τοπικό επίπεδο. Ανάλογα με τις τοπικές συνθήκες και τις επιδιώξεις των αρχηγών τους

Ταξικό απαρτχάιντ

«Η δομή της οικονομίας μετά το απαρτχάιντ έχει παραμείνει βασικά ανέπαφη... Η ιδιοκτησία της οικονομίας βρίσκεται πρωταρχικά στα χέρια των λευκών, όπως ήταν πάντα». Ποια άλλη απόδειξη χρειάζεται για να πειστεί και ο πιο δύσπιστος για την απάτη της «ειρηνικής πτώσης» του απαρτχάιντ, από τα λόγια που εκστόμισε 18 χρόνια μετά ο ίδιος ο πρόεδρος της χώρας, Τζέκικομπ Ζούμα, ενώπιον χιλιάδων αντιπροσώπων του Εθνικού Αφρικανικού Κογκρέσου τον περασμένο Ιούνη; Δύο μήνες αργότερα, η προγματικότητα αυτή ήρθε να επιβεβαιωθεί, όχι πλέον στα λόγια, αλλά με τη δύναμη των όπλων.

Το νέο, ταξικό απαρτχάιντ έδιεξε τα δόντια του στις 16 Αυγούστου με τον πιο στυγνό τρόπο. Εκτελώντας εν ψυχρώ 34 μεταλλωρύχους και τραυματίζοντας 78, προκειμένου να επιβάλει την τάξη στα ορυχεία της Μαρικάνα. Οι εργάτες είχαν κατέβει σε απεργία λίγες μέρες πριν το μακελειό, ζητώντας τον τριπλασισμό των μισθών τους. Τα λιγοστά χρήματα που έπαιρναν (4.000 ραντ ή 380 ευρώ στην καλύτερη περίπτωση, όταν ένα λίτρο φρέσκο γάλα το 2010 κόστιζε 80 λεπτά και σήμερα αγγίζει το 1 ευρώ) δεν έφταναν ούτε για τα στοιχειώδη. Τι κι αν η Νότια Αφρική είναι η ισχυρότερη οικονομικά χώρα στην αφρικανική ήπειρο, τι κι αν η Λονδίνη είναι η τρίτη μεγαλύτερη παραγωγός πλατιναστικών στον κόσμο; Τι κι αν τα μεταλλωρυχεία της στη Μαρικάνα είχαν το τρίτο τρίμηνο αυτού του έτους μια εντυπωσιακή απόδοση, αυξάνοντας την παραγωγή πλατινίας κατά 18.5% σε σχέση με την ίδια χρονική περίοδο πέρσι, όπως επισημαίνει η τελευταία τριμηνιαία έκθεση της εταιρίας; Οι εργάτες θα πρέπει να εξακολουθήσουν να ζουν στην εξαθλίωση, αφού η διεθνής πτώση των τιμών και η πτώση των πωλήσεων δεν επιτρέπει «πολυτέ-

λειες».

Ομως, οι εργάτες δεν κάθησαν στ' αυγά τους. Λίγες μέρες πριν είχαν καθαρίσει δύο μπάτους και δύο σεκουριτάδες, ενώ τη μέρα του μακελειού οργισμένοι και κραδαίνοντας μαχαίρια αρνήθηκαν να διαλυθούν. Οι μπάτσοι έκαναν «το καθήκον τους». Αυτό που τους είχε καλέσει το φιλοκυβερνητικό σωματείο και το «Κ»Κ (βλ. διπλανή στήλη). Μόνο που έδειξαν «υπερβάλλοντα ζήλο», κατευθυνόμενο από τους ανωτέρους τους, προκαλώντας την πιο άγρια καταστολή στη μετα-απαρτχάιντ εποχή. Με τι να οργιστεί κανείς περισσότερο; Με τη φασιστικού τύπου δο-

λοφονία των απεργών από ένα «δημοκρατικό» καθεστώς ή με τα όσα οικολογήσαν;

Σ' ένα κρεσέντο υποκρισίας, ο πρόεδρος Ζούμα (βετεράνος του «Κ»Κ, για να μην ξεχνιόμαστε) αποφάσισε να κηρύξει εβδομαδιαίο πένθος και πήγε στους μεταλλωρύχους για να τους καθησυχάσει! Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία μαζί με το «Κ»Κ συνέστησεν εγκρίτεια και αναμονή του πορίσματος της εξεταστικής επιπροσής που έστησε το καθεστώς! Κι αφού τελειώσει το «πένθος» και οι δακρύβρεχτες ομιλίες του προέδρου Ζούμα προς τους οργισμένους εργάτες, η «ανεξάρτητη δικαιοσύνη» ανέλαβε το κα-

Εξαπλώνονται οι συγκρούσεις

Με την απεργία των μεταλλωρύχων στη Μαρικάνα να συνεχίζεται (σύμφωνα με την εταιρία μόνο το 4.5% των εργατών εμφανίστηκε στη δουλειά την περασμένη Δευτέρα), με πάνω από 3.000 απεργούς να πραγματοποιούν την περασμένη Τετάρτη πορεία πέντε χιλιομέτρων από τη Μαρικάνα στα κεντρικά της εταιρίας Λονγίν στο Καρέ και να συγκεντρώνονται στο λόφο που δολοφονήθηκαν οι 34 συνάδελφοί τους, ο «ιός» των συγκρούσεων άρχισε να εξαπλώνεται.

Την περασμένη Δευτέρα, ήταν η σειρά του Γιοχάνεσμπουργκ. Απολύμενοι μεταλλωρύχοι επεχείρησαν να εμποδίσουν τη λειτουργία του χρυσορυχείου Gold One έξω από το Γιοχάνεσμπουργκ. Ενας από τους ιδιοκτήτες του χρυσορυχείου αυτού ήταν ο ανιψιός του προέδρου Ζούμα! Οι μπάτσοι και οι σεκουριτάδες άνοιξαν πυρ στους απολυμένους μεταλλωρύχους, με αποτέλεσμα να τραυματίσουν τέσσερις και να συλλάβουν δεκατρείς. Το φάντασμα μιας εργατικής έκρηξης στη Νότια Αφρική στοιχειώνει τις νύχτες των απογόνων του απαρτχάιντ...

θήκον της. Δυο βδομάδες μετά το μακελειό, βασιζόμενη σε νόμο της εποχής του απαρτχάιντ, υπέβαλε μήνυση σε 270 εργάτες για τη δολοφονία των 34 συναδέλφων τους! Λες και ήταν οι εργάτες που άνοιξαν πυρ κι όχι οι πρατοριανοί του καθεστώτος! Δεν έχει σημασία που μπροστά στον κίνδυνο αναζωπύρωσης της οργής στα μεταλλωρυχεία η εισαγγελία πήρε πίσω τις μηνύσεις. Μπορεί να απελευθερώθηκαν οι εργάτες, με την προειδοποίηση να μην επαναλάβουν τα «έκτροπα» (αφού τους... περιποιήθηκε κατάλληλα η αστυνομία στη φυλακή, όπως αποκαλύφθηκε μετά την απελευθέρωσή τους, όταν ορισμένοι κατήγγειλαν ξυλοδαρμούς και βιασανιστίρια), όμως η εισαγγελία ξεκαθάρισε ότι η απελευθέρωση είναι πρωτινή κι ότι θα περάσουν αρκετοί μήνες για να ξεκαθαριστεί ποιες κατηγορίες θα τους απαγγελθούν, αφού ολοκληρωθούν οι έρευνες.

Το καθεστώς της Νότιας Αφρικής παραφένει εξίσου αντιδραστικό όπως και 18 χρόνια πριν. Το μόνο που έπεισε ήταν τα απροκάλυπτα ρατσιστικά του χαρακτηριστικά, δίνοντας ένα μεριδιού εξουσίας στη μαύρη αστική τάξη και τους προδότες του αντιρατσιστικού κινήματος, που έπλυναν με χρήματα και δύναμη τα χρόνια της φυλάκισης τους στα κολαστήρια του απαρτχάιντ, όπως ο Νέλσον Μαντέλα που κήρυξε «εθνική συμφιλίωση» με τους ρατσιστές του «Εθνικού Κόμματος», με τους οποίους έκανε κυβέρνηση «εθνικής ενότητας». Οι τελευταίοι, έχοντας τη στήριξη της μεγάλης πλειοψηφίας των καπιταλιστών της Νότιας Αφρικής, ενταφίασαν με ανακούφιση το καθεστώς που τόσα χρόνια στήριζαν, για να μετατρέψουν το απαρτχάιντ από ρατσιστικό σε ταξικό και να συνεχίσουν να θησαυρίζουν οι μονοπλιακοί κολοσσοί που λυμαίνονται τον ορυκτό πλούτο της χώρας.

Οι δηλώσεις του νέου απεσταλμένου του ΟΗΕ στη Συρία, Λακντάρη Μπραχίμι, στο Αλ-Τζαζίρα, ο οποίος, μεταξύ άλλων, είπε: «Είναι πολύ νωρίς για να πούμε ποιος πρέπει να φύγει και ποιος να μείνει. Ο κύριος Ασαντ είναι εκεί και είναι ο πρόεδρος της κυβέρνησης». Σε αντίθεση με τον αποχωρήσαντα Κόφι Ανάν, ο οποίος είχε συνταχθεί με τη θέση της Δύσης ότι η αποχώρηση του Ασαντ αποτελεί προϋπόθεση για την ειρήνευση στη χώρα.

Φαίνεται ότι μάλλον ο Μπραχίμι έχει δίκιο. Το μόνο βέβαιο είναι ότι βρίσκεται σε εξέλιξη ένας πολεμός φθοράς χωρίς οροτό τέλος και όποιος αντέξει.

Το κλίμα που επικρατεί στο διπλωματικό επίπεδο απηχούν και

Περίσσεια υποκρίσιας στο βωμό των νεκρών μεταλλωρύχων

Οι εργάτες στις φάρμες εξακολουθούν να μαραίνονται από την κτηνωδία του απαρτχάιντ κακομεταχειρίζομενοι από τα αφεντικά των φυτειών. Εξακολουθούμε να βλέπουμε απροστάτευτους εργάτες στα ορυχεία, τα χυτήρια, τις μικρές επιχειρήσεις, στον τομέα των μηχανών, στην βιομηχανία ρούχων και υφασμάτων, καθώς και εκμεταλλεύμενους εργάτες στον τομέα του λιανικού εμπορίου της οικονομίας μας. Σε γενικές γραμμές βλέπουμε απροστάτευτους εργάτες στη χώρα μας που η ποιότητά τους μετριέται από τα τεράστια κέρδη που παράγουν για τ' αφεντικά, αλλά που μέσω του μόχου και της σκληρής δουλειάς τούς κλέβουν στο φως της μέρας αδιστακτοί και διεφθαρμένοι εργοτομεσίτες. Αυτό που βαθαίνει την οργή μας είναι ότι εκεί που αυτοί οι εργάτες θα έπρεπε να περιμένουν θεμελιώδη αλλαγή στις ζωές τους, 18 χρόνια μετά (σ.ο. την πτώση του απαρτχάιντ) ζουν με τη φτώχεια, την ανισότητα και την ανεργία μόνιμους γείτονές τους».

Ξέρετε ποιοι εξέδωσαν την παραπόνω πύρινη ανακοίνωση που αποκαλύπτει την άθλια ζωή που ζουν οι εργάτες στη Νότια Αφρική; Το φιλοκυβερνητικό Εθνικό Σωματείο Μεταλλωρύχων της Νότιας Αφρικής (NUMSA)! Το πιο εξοργιστικό είναι ότι η ανακοίνωση αυτή δεν εκδόθηκε ως απάντηση στη σφραγή των 34 μεταλλωρύχων από την αστυνομία, κατά την καταστολή της απεργίας τους στα ορυχεία πλατινίτας της Λονμίν στη Μαρικάνα, στις 16 Αυγούστου, αλλά ως αντίδραση σε μία διαρροή ότι δήθεν η κυβέρνηση θα σήρησε από τον κατάλογο των νόμιμων συνδικάτων ορισμένα απ' αυτά (μεταξύ των οποίων και το Numsa), εξαιτίας των μεταξύ τους συγκρούσεων!

Πρόκειται για τη σύγκρουση μεταξύ του Numsa και του AMCU (Σύνδεσμος Μεταλλωρύχων και Σωματείο στην Κατασκευή), που είχε ξεσπάσει πριν τη σφραγή της 16ης Αυγούστου, οδηγώντας το Numsa να ζήτησε την επέμβαση της αστυνομίας μόνο το Numsa, αλλά και το «Κ»Κ Ν. Αφρικής, το οποίο σε ανακοίνωσή του που ανατίθηκε στο διαδίκτυο (βλ. <http://www.sacp.org.za/main.php?ID=3719>) κάλεσε την αστυνομία «να δράσει άμεσα και να εξανογκάσει να λογοδοτήσουν οι χούλιγκαν που έχουν αντικαταστήσει τα επιχειρήματα και τον διάλογο με τις σφαίρες!»

Λίγες μέρες μετά, οι μπάτσοι έκαναν το «καθήκον» τους με τα γνωστά απ

Από μηδενική βάση

Να μαστε πάλι. Σαν να μην άλλαξε μια μέρα!
Αντιμέτωποι με την ίδια κατάσταση, με τις ίδιες απειλές, με την ίδια προπαγάνδα. Μόνο οι πρωταγωνιστές έχουν αλλάξει ρόλους: νέα συγκυβέρνηση, διαφορετικός πρωθυπουργός, διαφορετική αξιωματική αντιπολίτευση.

Το έργο, όμως, παραμένει το ίδιο. Κάποιοι λένε ότι τα νέα εφιαλτικά μέτρα είναι απαραίτητα για να «μείνουμε» στο ευρώ και πάντως θα είναι τα τελευταία (οποία πρωτοτυπία!), άλλοι καταγγέλλουν τα μέτρα και λένε ότι υπάρχει δυνατότητα άλλης πολιτικής «μέσα στο ευρώ» και κάποιοι άλλοι θεωρούν πως μια ακόμη 24ωρη απεργία είναι η δέουσα απάντηση στην καλπάζουσα βαρβαρότητα.

Αν σκεφτούμε σε βάθος, θα διαπιστώσουμε ότι αλλαγές έχουν γίνει μόνο στη συμπεριφορά των θυμάτων της επιχείρησης «βαρβαρότητα» (και θεατών, ταυτόχρονα, του πολιτικού σύνου που παίζεται). Πού βρισκόμασταν πριν τις εκλογές και πού βρισκόμαστε τώρα; Ποιος θα διαφωνήσει ότι χάθηκε τόσος χρόνος κι ότι στη διάρκεια του βάθυναν τα φαινόμενα απογοήτευσης, πτοπάθειας, αδράνειας;

Θα εξακολουθήσουμε να βαδίζουμε τον ίδιο δρόμο; Με περιοδικές 24ωρες απεργίες, με σύντομα ξεσπάσματα οργής και ταυτόχρονα με προσανατολισμό σε μια νέα εκλογική λύση; Θα συνεχίσουμε να βαδίζουμε κάτω από τις σημαίες των κοινοβουλευτικών κομμάτων που ξέρουν καλά την τέχνη «πωλούνται ελπίδες»; Θα εξακολουθήσουμε να πιστεύουμε πως το αστικό κοινοβουλευτικό καθεστώς μπορεί να δώσει λύσεις ανακούφισης του εργαζόμενου λαού; Θα εξακολουθούμε να πιστεύουμε πως μέσα στον καπιταλισμό, μέσα στην ΕΕ, μέσα στα γρανάζια του διεθνούς καπιταλιστικού καταμερισμού της εργασίας μπορεί να υπάρξει ευτυχισμένο μέλλον για τον κόσμο της δουλειάς;

Θα συνεχίσουμε να πορευόμαστε σαν να μην χρειάζεται ν' αλλάξει τίποτα στις αντιλήψεις και τις μορφές οργάνωσης των εργατών, των εργαζόμενων μικροαστών, των νέων, εργαζόμενων και ανέργων; Αν αυτές οι αντιλήψεις εξακολουθήσουν να κυριαρχούν, τότε γιατί ν' αλλάξουν κάτι στη δική τους επιθετική τακτική οι κυριαρχοί; Αφού μ' αυτή την τακτική μέχρι τώρα νικούν και συνεχίζουν.

Ολα όσα αφορούν το εργατικό και λαϊκό κίνημα πρέπει να τεθούν «από μηδενική βάση». Πρέπει να υπάρξει αποφασιστική ρήξη με την παράδοση των τελευταίων δεκαετιών. Για ν' ανατείλει ένας πραγματικά ελπιδοφόρος ριζοσπαστισμός πρέπει να υπάρξει «επιστροφή στις ρίζες», με την ένωση της επιστροφής σ' εκείνες τις αρχές που σφράγισαν την περίοδο της επαναστατικής ανάτασης του εργατικού κινήματος. «Χωρίς επαναστατικό οργάνωση δεν υπάρχει επαναστατικό κίνημα» έλεγε ένας κλασικός και μ' αυτό πρέπει να καταπιαστούμε.

Τι είδους κυβέρνηση είναι αυτή που η Αστυνομία της ανοίγει εν ψυχρώ πυρ στο ψαχνό και δολοφονεί 44 εργάτες; Αρκεί ίσως ν' αναφέρουμε, ότι στην κυβέρνηση της Νότιας Αφρικής αυμετέχει το «Κ» της Λαϊκής Αφρικής και τα συνδικάτα που αυτό ελέγχει!

■ Τους «έδωσε»

Υποτίθεται πως ο Βενιζέλος με τον Κουβέλη ήταν αντίθετοι με την «εφεδρεία» που ετοιμάζει ο Στουρνάρας για δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους στο Δημόσιο. Το σχετικό προπαγανδιστικό σόου παίχτηκε το πρώτο δεκαήμερο του Αυγούστου. Μέχρι που τους «έδωσε» ο Κεδίκογλου: «Το δέμα της εφεδρείας να ξεκαθαρίσουμε ότι είναι ένα από τα ενδεχόμενα που μπορούν να συζητηθούν, να εξεταστούν, στο πλαίσιο της προσπάθειας για την εξεύρεση των 11,5 διο. (...) Να υπενθυμίσουμε ότι και ο κ. Κουβέλης και ο κ. Βενιζέλος έχουν συμφωνήσει στην ανάγκη να εξευρεθούν τα 11,5 διο. οπωδήποτε. Από εκεί και πέρα, εξετάζουμε όλες τις προτάσεις, όλες τις εναλλακτικές λύσεις για να βρούμε την καλύτερη δυνατή» (ΣΚΑΪ, 8.8.12). Εκτότε το βούλωσαν.

■ Οποιος προλάβει

Διαγωνισμός βουλευτών της συγκυβέρνησης ενάντια στα νέα μέτρα τα οποία στο τέλος θα ψηφίσουν. Ακόμη και ο Μανόλος, αμέσως μετά την εκλογή του ως γραμματέα της ΝΔ, με τη στήριξη του Σαμαρά, εμφανίστηκε σε ραδιοφωνικό σταδιού και δήλωσε τα εξής εκπληκτικά: «Οι οριζόντες περικοπές, η άγρια φορολογία, δεν μπορεί να είναι η λύση του προβλήματος. Οχι μόνο επειδή είναι κοινωνικά άδικα, αλλά κυρίως επειδή είναι και οικονομικά αναποτελεσματικά!»

■ Παπιά παραμύθια

Αστραφεις και βρόντησε ο κινέζος πρωθυπουργός Γουέν Τζιαμπάο, παρουσία της Μέρκελ. Πώς να επενδύσει η Κίνα σε ομόλογα χωρών της Ευρωζώνης, όταν δεν είναι καδόλου βέβαιο αν η Ιταλία και η Ισπανία θα τηρήσουν τις δεσμεύσεις τους και αν η Ελλάδα θα παραμείνει στην Ευρωζώνη; Και μεις δυμηδήκαμε την εποχή (μόλις δυο χρόνια πέρασαν και ας μας φαίνονται αιώνας) που ο Γουέν Τζιαμπάο έκανε αποκινηταρικού τύπου επίσκεψη στην Ελλάδα και ιπποσήτησε την επενδύσεις και αγορά ομολόγων, ώστε ν' αποκλιμακωδούν τα σπρεντ και η Ελλάδα να ξεφύγει από την «κρίση χρέους». Θυμηδήκαμε τις παπάρες που έλεγαν ο Παπανδρέου και ο Παπακωνσταντίνου και την αναπαραγωγή τους με ουρανομήκεις τίτλους από τις αστικές φυλλάδες.

■ Μίσος ευεξήγητο

Απόφαση «Εγκρισης Προμήδειας Εφημέριδων για τις ανάγκες του Γραφείου Τύ-

που του Υπουργού Διοικητικής μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης»

υπέγραψε ο ΔΗΜΑΡίτης Αντώνης Μανιάτης. Στον κατάλογο των εφημερίδων που προμηδεύεται το Γραφείο Τύπου του υπουργού φιγουράρουν όλα τα ημερήσια και εβδομαδιαία έντυπα (συν ορισμένα ζένα), εκτός από τρεις εβδομαδιαίες εφημερίδες. Την «Κόντρα», το «Πριν» και την «Έποχη». Προφανώς η ύλη των τριών αυτών εφημερίδων δεν παρουσιάζει το ενδιαφέρον που παρουσιάζει η ύλη της «Έσπρεσσο», της «Παρασκευής +13», του «Παρασκήνου», που φιγουράρουν στον κατάλογο του υπουργού γραφείου.

μαστές και οπαδούς του...».

Ποια εφημερίδα εξέφρασε μ' αυτόν τον γλαφυρό τρόπο τον έρωτά της για το «παιδί του λαού», τον Μπαράκ Ομπάμα; Για να μην κουράζεστε ψάχνοντας σε λάθος κατεύθυνσεις, σας λέμε ευδύς ότι είναι η «Αυγή» (15.8.12). Μάλιστα, η ηλεκτρονική έκδοση της εφημερίδας περιλαμβανει και ολόκληρο το πακέτο των φωτογραφιών που είχαν ετοιμάσει οι «ίματζ μέικερ» του αμερικανού προέδρου: ο Ομπάμα με καρό κοντομάνικο πουκάμισο ν' αγοράζει παγωτό από καντίνα, να πίνει μπήρες κ.λπ.

Τώρα που τους «τελείωσε» ο Ολάντ, πιά-

■ Ερωτας αγιάτρευτος

«Ως γνωστόν, οι συμβολισμοί στην πολιτική έχουν μεγαλύτερη αξία ακόμα κι απ' την ίδια την ουσία. Είναι κάτι που δεν το ξεχνάει κανείς απ' όσους κάνουν πρωταρχητισμό σ' αυτό το απαιτητικό «σπορ» φροντίζοντας, αναλόγως της περίστασης, να καλλιεργεί και να κερδίζει εντυπώσεις... Σ' αντίθεση λοιπόν με το ίματζ του Μίτ Ρόμεντ, του χλιδάτου εκατομμυριούχου που πάει στο γραφείο του με ελικόπτερο και κόβει βράτες με τη δαλαμηγό του στο Μαΐαμι, ο Ομπάμα περνάει τον προεκλογικό χρόνο του με τους απλούς, καθημερινούς ανδρώπους στα πανηγύρια και τις καντίνες, δέλοντας να τους υπενδύει πως δεν έπαιψε ποτέ να είναι ένα «παιδί του λαού»... Χθες ο Αμερικανός πρόεδρος πήγε στο καλοκαιρινό πανηγύρι του Ντε Μουάν, στην πρωτεύουσα της Αϊόβα, όπου ανακατεύτηκε με τον κόσμο, έφαγε παγωτό, ήπιε μπήρες και στήμηκε για φωτογραφίες με τους διαμαρτυρίες των κατοίκων περιοχών.

Στις 7 Αυγούστου, για παράδειγμα, συναντήθηκε με τον βρετανό πρέσβη και δεν δίστασε να ανακοινώσει ότι συζήτησαν «κυρίως για επενδύσεις στον τομέα της αξιοποίησης ακινήτων, στις οποίες περιλαμβάνονται μεταξύ άλλων οι τουριστικές επενδύσεις στο Κάρβο Σίδερο της Σητείας και στην Αταλάντη». Δηλαδή, για δυο επενδύσεις-πρόκληση, που περιλαμβάνουν και την κατασκευή γηπέδων γκολφ και έχουν ξεσηκώσει εδώ και χρόνια κύματα διαμαρτυριών (σχετικά έχουμε γράψει κατ' επανάληψη στην «Κ»). Οπως ανακοίνωσε ο Χατζήδακης, «ο βρετανός πρέσβης ζήτησε την υποστήριξη της κυβέρνησης για την επιτάχυνση της υλοποίησης των έργων, καθώς και για αντιμετώπιση των γραφειοκρατικών εμποδίων».

νονται από τον Ομπάμα. Πρότυπο τους είναι πάντοτε κάποιος από τους ιμπεριαλιστές ηγέτες.

■ Εκλεκτικές συγγένειες

«Η κρίση στη Συρία εμφανίστηκε ως εσωτερικό πρόβλημα "δημοκρατίας". Άλλα είναι κρίκος στην αλισίδα ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων, που ονομάστηκαν από τα αστικά επιτελεία και τους οπορτουνιστές "Αραβική Ανοιξη". Η πιο ξεφωνημένη περίπτωση είναι της Λιβύης». Τα παραπάνω γράφτηκαν στον «Ρίζοσπάστη» στις 4 Αυγούστου, σε πρωτοσέλιδο σχόλιο με τίτλο «Καραμπίνατη επέμβαση». Ωστε έτσι, λοιπόν. Η «αραβική άνοιξη» είναι ένα προπαγανδιστικό δημιούργημα των αστικών επιτελείων. Όλα ήταν μια αλισίδα ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων. Οχι μόνο τα ίσα έγιναν στη Λιβύη [ου σύτε και φαινομενικά δεν περιλέμβανε μαζική λαϊκή κινητοποίηση], αλλά και στην Τυνησία, την Αίγυπτο, το Μπαχρέιν, το Ομάν, τη Συρία. Τα εκατομμύρια της φτωχολογίας που βγήκαν στους δρόμους, που συγκρούστηκαν με τις δυνάμεις καταστολής και το στρατό των δικτατορικών καθεστώτων, που έδωσαν χιλιάδες νεκρούς, τραυματίες, φυλακισμένους στα κάτεργα, κινήθηκαν από... πράκτορες του ιμπεριαλισμού! Προκειμένου να υπερασπιστούν το αντιδραστικό καθεστώς των Ασαντ στη Συρία, οι ρεβιζιονιστές του Περισσού διαγράφουν όλες τις εξεγέρσεις που έγιναν στον αραβικό κόσμο.

■ Τσαχπινιές

Η συγκυβέρνηση πρωτοπούησε. Ενόψει της κατάρτισης του κρατικού προϋπολογισμού του 2013, ο Σταϊκούρας δεν έστειλε στους υπουργούς τη συνήθη επιστολή για περιοπές δαπανών στα υπουργεία και τους εποπτεύμενους φορείς, αλλά τους ζήτησε να κάνουν περικοπές και στις ΜΚΟ. Στη συνέχεια, άρχισαν τα κατευθυνόμενα δημοσιεύματα: τόσα πήρε η ΜΚΟ της Μαργαρίτας Παπανδρέου, τόσα η μία, τόσα η άλλη. Δεν μας πήρε, βέβαια, κανένας πόνος για τα διάφορα λαμένια που μασούλωνται κρατικά κονδύλια. Σημειώνουμε απλώς πως πολλές απ' αυτές τις ΜΚΟ διεκπεραιώνουν κρατικές αποστολές [γι' αυτό και χρηματοδοτούνται από τα μυστικά κονδύλια του υπουργείου Εξωτερικών], ενώ άλλες απλώς σχετίζονται με κόμματα και παράγοντες εκτός Δεξιάς. Οταν έρθει η ώρα για την τελική λίστα, όλα δα ρυθμιστούν εν κρυπτώ και παραβύστω από το μυστικούμβούλιο της συγκυβέρνησης. Διότι ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ δε δ' αφήσουν απροστάτευτους τους δικούς τους ανδρώους.

■ Νέα μέτρα και επιμήκυνση

Η καραμέλα που εξακολουθούν να πιπιλάνε οι εκπρόσωποι της συγκυβέρνησης είναι η επιμήκυνση του χρόνου εφαρμογής του Μνημόνιου-2. Βέβαια, πριν τις εκλογές η επιμήκυνση είχε μια μεγική διάσταση. Θα διαπραγματεύονταν υποτίθεται την επιμήκυνση ώστε να μη χρειαστεί να πάρουν νέα μέτρα. Τώρα, και τα νέα μέτρα ετοιμάζουν και την επιμήκυνση υποτίθεται ότι διαπραγματεύονται. Τι νόημα, όμως, δα έχει η επιμήκυνση, όταν τα νέα μέτρα δα έχουν παρθεί; Ούτε δημαρχικά δεν τολμούν να πουν πλέον ότι μόλις κερδίσουν την επιμήκυνση δα πάρουν πίσω κάποια από τα μέτρα περικοπής μισθών, συντάξεων και κοινωνικών δαπανών ή κάποια από τα χαράτσια. Επομένως, για τον ελληνικό λαό η επιμήκυνση, η οποία κάποια στιγμή δ' αποφασιστεί, δε δα έχει κανένα όφελος. Θα διευκολύνει, όμως, τους διαχειριστές του συστήματος, οι οποίοι ξέρουν πολύ καλά ότι «τα νούμερα δε βγαίνουν με τίποτα». Με την επιμήκυνση φιλοδοξούν να μπαλώσουν κάποιες από τις νέες τρύπες που δα δημιουργήθουν, χωρίς να ελαφρώσουν καθόλου την αντιλαϊκή πολιτική.

■ Βολέματα

Την είδηση αλιεύσαμε από το μπλογκ [stoxastmos-politikih.blogspot.gr](#) και δεν επιδέχεται αμφισβήτησης, διότι συνοδεύεται από φωτοτυπία του επίσημου εγγράφου. Με απόφαση του υφυπουργού Οικονομικών Γ. Μαυραγάνη, τοποθετείται σε δέση Οικονομικού Επιδεωρητή ο πρώην [αποτυχώντας τις τελευταίες εκλογές] βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Ευστάθιος Κουτσέρης [ηρόκειται για τον βουλευτή που είχε πιαστεί επ' αυτοφώρω να στήνει ΜΚΟ στο γραφείο του, για να μπορέσει να διορίσει ψηφοφόρους του σε προσωρινές δέσεις «κοινωνικής εργασίας»]. Ετοι, ο πρώην βουλευτής Σερρών, ξεπερνά όλους τους συναδέλφους του στην επετηρίδα και αντί να επανέλθει ως απλός υπαλλήλος στη ΔΟΥ Σερρών, τοποθετείται στη Διεύθυνση Οικονομικής Επιδεωρησης Θεσσαλονίκης. Περιπτεύει να γράψουμε ότι αμφιβάλλουμε [το λέμε όσο γίνεται πιο... κομψά] αν δ' ασκήσει τα καθήκοντά του. Περισσότερο με την επανακατάκτηση της βουλευτής έδρας δ' ασχολείται και δα εισπράπει μισθό μεγαλύτερο απ' αυτόν των συναδέλφων του.

✓ *Στην Ελάδα των πολλών χιλιάδων εθελοντών του 2004, που δούλεψαν τζάμπα για να κονομήσει μια χούρφτα μεγαλολαμπίγιων, δεν ήταν δύσκολο να βρεθούν 5.614 εθελοντές που χρέωψαν συρτάκι κατά παραγγελία της Περιφέρειας Θεσσαλίας, για να σταλεί το μήνυμα ότι «παρά την κρίση, οι Ελληνες δεν το βάζουν κάτω». Θλίψη...*

Τέσσερα χρόνια μετά το ξέσπασμα της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης και δυόμισι χρόνια αφότου η κυβέρνηση Παπανδρέου έβαλε τη χώρα υπό την «προστασία» της τρόικας (ΔΝΤ-ΕΕ-ΕΚΤ), τα πράγματα είναι πιο καθαρά από κάθε άλλη φορά. Ενώ, όμως, τα πράγματα είναι καθαρά, εξακολουθεί να ηγεμονεύει η σύγχυση. Και ως προς τα αίτια και το χαρακτήρα της κρίσης και ως προς τις προπτικές εξόδου απ' αυτή. Ειδικά στη χώρα μας το αστικό στρατόπεδο, εμφανίζομενο με πολλά πρόσωπα, «μνημονιακά» και «αντιμνημονιακά», έχει καταφέρει να εγκλωβίσει την πλειοψηφία των εργαζόμενων και των νέων σε λογικές διασχίστισης της κρίσης, που είναι όλες το ίδιο εχθρικές για τα λαϊκά συμφέροντα.

Το κακό με τη σύγχυση, βέβαια, έχει εκκινήσει από πολύ παλιά, πολύ πριν το ξέσπασμα της παρούσας κρίσης. Για να μην πάμε πίσω, όμως, ας περιοριστούμε στα ίσα έγιναν τα τελευταία δυόμισι χρόνια.

Ποια ήταν η άποψη που κυριάρχησε στα ίσα έγινες της κρίσης χτύπησε όγρια τον ελληνικό καπιταλισμό; Οτι πρόκειται για «κρίση

χες».

Θυμόμαστε όλοι πολύ καλά πως όταν υπογραφόταν το Μνημόνιο-1 η κυβέρνηση Παπανδρέου και όλη η αστική προπαγάνδα διαβεβαίωναν πως τα όποια μέτρα αφορούν μόνο το δημόσιο τομέα («κρίση χρέους» γαρ) και θα κρατήσουν το πολύ μια διετία. Γ' αυτό και οι εργαζόμενοι του ιδιωτικού καπιταλιστικού τομέα δεν έχουν να φοβηθούν τίποτα. Κραυγάζαμε εμείς τότε, πως δεν έχουμε να κάνουμε με στρατηγική αντιμετώπισης μιας «κρίσης χρέους», αλλά με στρατηγική διασχίστισης μιας τυπικής καπιταλιστικής κρίσης, η οποία δεν μπορεί να γίνει παρό μόνο με καταστροφή της βασικής παραγωγής δύναμης, του εργαζόμενου ανθρώπου. Φωνάζαμε για τη στρατηγική της «κινεζοποίησης», όμως εκείνες που κυριαρχούσαν ήταν οι ιδέες της διασχίστισης μιας «κρίσης χρέους». Είτε επρόκειτο για τα ίσα έλεγαν ο Παπανδρέου, ο Παπακωνσταντίνου, ο Στουρνάρας (επικεφαλής του ΙΟΒΕ τότε) και οι άλλοι οπαδοί του Μνημονίου, είτε επρόκειτο για τα ίσα έλεγε ο Σαμαράς με τα διάφορα «Ζάππεια», είτε επρόκειτο

στρατηγική διασχίστισης της κρίσης (σε μια περίοδο μάλιστα που η κρίση αγκαλιάζει –μετά την Ισπανία και την Ιταλία– και τη Γαλλία). Μόλις την περασμένη Κυριακή, σε συνέντευξή του στο «Βίβλα», ο Τσίπρας έλεγε: «Η κρίση εξαπλώνεται, και η Ευρώπη δεν έχει εργαλεία να την αντιμετωπίσει. Σας υπενθυμίζω, πως στο πλαίσιο της συνολικής μας πρότασης έχουμε διατυπώσει και περιγράψει ένα σύνολο βαθιών δομικών αλλογών που πρωθυπότινον την αντιληψη μιας άλλης Ευρώπη των λαών σε αντιδιαστολή με την σημερινή των τραπεζών. Αντιπροτείνουμε το ευρωπούλογο, τον απευθείας δανεισμό των κρατών από την EKT, μια συνολική ευρωπαϊκή ρύθμιση του δημόσιου χρέους των χωρών του Νότου, το μορατόριομ στην αποπληρωμή του χρέους με ρήγρα ανάπτυξης, την ενίσχυση της παρέμβασης της Ευ-

Δυο κόσμοι απολύτως ασύμβατοι

χρέους». Πέρασαν την ίδια στρεβλή αντίληψη που είχαν περάσει και για την παγκόσμια καπιταλιστική κρίση (ότι είναι μια κρίση στη χρηματοπιστωτική σφαίρα, που οφελεται στην απλοτιστική κάποιων golden boys). Θυμόμαστε όλοι ότι στη φιλολογία περί «κρίσης χρέους» δεν πρωταγωνιστούσαν μόνο οι τότε και οι νυν κυβερνώντες, αλλά και πολλοί από τους αιστέρες του βραχύβιου «αντιμνημονιακού μετώπου», οι οποίοι κατέκλυζαν τα ΜΜΕ με αναλύσεις του κώλου και περιέφεραν με σπουδαιοφανές ύφος προτάσεις περί «λογιστικού ελέγχου του χρέους» και τα παρόμοια. Μάλλον δεν χρειάζεται να θυμίσουμε, ότι ήταν τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ που πρωταγωνιστούσαν σ' αυτόν την πλήρης και όταν η επίθεση έγινε σφραγότερη και φάνηκε καθαρά ότι διαπραγματεύεται από την προτατική της «κινεζοποίηση» (όρος που εισήγαγε η «Κόντρα» και που σήμερα είναι ευρύτατα αποδεκτός). Ετοι, η επίθεση βρήκε απέναντι της μια εργατική τάξη σε σύγχυση, αποδιοργανωμένη, γεμάτη αυταπάτες ότι μπορεί με πίεση πάνω στο πολιτικό σύστημα ν' ανικοπεί η επίθεση. Μετά ήρθαν οι εκλογές και τα πρόγματα έγιναν αικόνα χειρότερα, καθώς «ψηφιμο

Εντάθηκε η επίθεση στα δάση και από το ΣΤΕ

Εδώ και χρόνια οι πράσινες και μπλε κυβερνήσεις διεύρυναν με νομοθετικές παρεμβάσεις τις επιτρεπόμενες παρεμβάσεις που προβλέπονταν από το Ν. 998/79 στα δάση και τις δασικές εκτάσεις. Για αρκετά χρόνια και ιδιαίτερα τη δεκαετία του 90, το ΣΤΕ (ολομέλεια) και ιδιαίτερα το Ε' Τμήμα του είχαν δημιουργήσει, με πολλές αποφάσεις, μια παράδοση υπεράσπισης των δασών και των δασικών εκτάσεων και κατά κάποιο τρόπο δημιουργούσαν προβλήματα στις κυβερνήσεις με τις αποφάσεις τους. Αυτή η τάση άρχισε να υποχωρεί και φτάσαμε στο 2012 που κατακαλόκαρα το ΣΤΕ (ολομέλεια) εξέδωσε την απόφαση 2499 (δημοσιεύτηκε στις 10 Ιουλίου), νομιμοποιώντας τις αποφάσεις των κυβερνήσεων, με τις οποίες επιτρέπονταν η κατασκευή αιολικών πάρκων σε εκτάσεις που έχουν κηρυχτεί αναδασωτές.

Ως παράδειγμα παραθέτουμε απόσπασμα από μια τέτοια απόφαση: «*4. Με την επιφύλαξη των περιπτώσεων β', γ' και δ' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, επιτρέπεται η χωροθέτηση αιολικών εγκαταστάσεων εντός δασών, δασικών και αναδασωτέων εκτάσεων.*» (Εγκριση ειδικού πλαισίου χωροταξικού σχεδιασμού, ΦΕΚ 2464B/2008, η επισήμανση δική μας).

Πριν συνεχίσουμε, θεωρούμε απαραίτητο να επισημάνουμε, ότι και στο νόμο 998/79 (στο κεφάλαιο ΣΤ' για τις επιτρεπόμενες παρεμβάσεις στα δάση και τις δασικές εκτάσεις) υπήρχαν πολλές αντισυνταγματικές διατάξεις που ήταν καταστροφικές για τα δάση. Οταν ο νόμος 998/79 συζητιόταν στη βουλή, αρκετοί δασολόγοι είχαν δώσει μάχη για να καταργηθούν ή να ελαχιστοποιηθούν αυτές που θα παρέμεναν στον ψηφισμένο νόμο. Αυτά προς το παρόν. Θα επανέλθουμε μιλώντας πιο συγκεκριμένα για τις αντισυνταγματικές διατάξεις του νόμου 998/79, ειδικά γ' αυτές που πρωτοεισήχθησαν το 1979.

Με βάση το άρθρο 117 παρ. 3 του συντάγματος, που τυπικά εξακολουθεί να ισχύει και τώρα, απαγορεύεται απόλυτα οποιαδήποτε αλλαγή στη χρήση εκτάσεων που έχουν κηρυχτεί αναδασωτές. Αναφέρει συγκεκριμένα το σύνταγμα: «*Δημόσια ή ιδιωτικά δάση και δασικές εκτάσεις που καταστράφηκαν ή καταστρέφονται από πυρκαγιά ή που με άλλο τρόπο αποψιλώθηκαν ή αποψιλώνονται δεν αποβάλλουν για το λόγο αυτό το χαρακτήρα που είχαν πριν καταστραφούν, κηρύσσονται υποχρεωτικά αναδασωτές και αποκλείεται να διατεθούν για άλλο προσορισμό*» (η επισήμανση δική μας).

Αυτή η απόλυτη συνταγματική απαγόρευση έγινε διάτρητη, αρχικά από τις κυβερνήσεις και στη συνέχεια από το ΣΤΕ με τις αποφάσεις που κατά καιρούς εξέδιδε. Η απόλυτη απαγόρευση αλλαγής χρήσης των εκτάσεων που έχουν κηρυχτεί αναδασωτές δεν είναι προϊόν «επιστημονικής διαστροφής» ή «διαστροφής των νομικών». Ακόμη και σήμερα εξακολουθούν να εμφανίζονται μειοψηφίες στο ΣΤΕ (Ολομέλεια και Ε' Τμήμα), που υπερασπίζονται με πάθος τη συνταγματική απαγόρευση της αλλαγής χρήσης εκτάσεων που έχουν κηρυχτεί αναδασωτές.

Η συνταγματική αυτή «εκτροπή» από το ΣΤΕ, που υποτίθεται ότι είναι ο θεματοφύλακας του συντάγματος και που για πολλούς οι προηγούμενες αποφάσεις του είχαν γίνει φερτή, σε βάρος και των εκτάσεων που έχουν κηρυχτεί αναδασωτές πλέον, έχει μια ιστορία. Ξεκίνησε με την απόφαση 68/2011 της Επιτροπής Αναστολών, συνεχίστηκε με την απόφαση 2474/2011 του Ε' Τμήματος (που ήταν σε επταμελή σύνθεση) και ολοκληρώθηκε με την απόφαση 2499/2012 της Ολομέλειας του ΣΤΕ. Και στις δύο συνθέσεις του ΣΤΕ πρόεδρος ήταν ο αντιπρόεδρος του Κ. Μενούδακος.

Οι δύο τελευταίες αποφάσεις δεν ήταν ομόφωνες. Υπήρξαν ισχυρές

μειοψηφίες που ανάμεσα στ' άλλα διαφράνθησαν για την εγκατάσταση αιολικών πάρκων σε εκτάσεις που είχαν κηρυχτεί αναδασωτές. Με βασικό επιχείρημα την απόλυτη απαγόρευση που προβλέπει το άρθρο 117 παρ. 3 του συντάγματος για την αλλαγή χρήσης των εκτάσεων που έχουν κηρυχτεί αναδασωτές, στο Ε' Τμήμα οι μειοψηφίες ήταν δύο στους επτά συμβούλους και στην ολομέλεια εννιά στους είκοσι πέντε. Τα περί μειοψηφίων δεν τα αναφέρουμε για να ισχυριστούμε ότι υπάρχουν προσπτικές αλλαγής των συσχετισμών στο ΣΤΕ. Μακριά από εμάς τέτοιες αντιλήψεις, γιατί απλούστατα είναι άλλος ο ρόλος των αιστών δικαστών, είναι άλλες οι ιστορικές και πολιτικές συγκυρίες και έχει κλείσει ο κύκλος του ΣΤΕ που εξέδιδε και αποφάσισες υπέρ των δασών και των δασικών εκτάσεων. Η πλάστιγγα έγιερε οριστικά υπέρ των λεγόμενων αναπτυξιολόγων δικαστών.

Η Επιτροπή Αναστολών του ΣΤΕ που εξέδωσε την απόφαση 68/2011, προκειμένου να δικαιολογήσει τη στροφή της υπέρ της εγκατάστασης αιολικών πάρκων σε εκτάσεις κηρυγμένες αναδασωτές βάφτισε το κρέας ψάρι. Παραθέτουμε ένα απόσπασμα από την αρχική εισήγηση αυτής της κατάπτυστης απόφασης: «Λόγος

ακυρώσεως, κατ' επίκληση νομολογίας του δικαστηρίου, κατά την οποία επέμβαση σε αναδασωτές εκτάσεις επιτρέπεται μόνο μετά την προγραμματούμενη προσέτηση της... δεν είναι προδίλως βάσιμος. Η νομολογία αυτή διαμορφώθηκε υπό την ισχύ διαφορετικού νομικού καθεστώτος και για υποθέσεις με διαφορετικά προγματικά δεδομένα, αφού δεν αφορούσαν σταθμό ανανεώσιμων πηγών ενέργειας αλλά διαφορετικά έργα» (οι επισημάνσεις δικές μας).

Πρόκειται για ψευδείς ισχυρισμούς που επιστρατεύτηκαν προκειμένου να δικαιολογήσουν την εκ διαμέτρου αντίθετη, σε σχέση με το παρελθόν, προσέγγιση τους για την εγκατάσταση ή μη αιολικών πάρκων σε εκτάσεις κηρυγμένες ως αναδασωτές. Το επόμενο διάστημα, μετά από αίτημα των καπιταλιστών που ασχολούνται με τα φωτοβολταϊκά, το ΣΤΕ (είτε στο Ε' Τμήμα είτε στο Ολομέλεια) θα εκδώσει άλλη απόφαση με την οποία θα επιτρέπει την εγκατάσταση και φωτοβολταϊκών σε εκτάσεις που έχουν κηρυχτεί αναδασωτές.

Είναι φανερό, ότι έκλεισε οριστικά ο κύκλος του ΣΤΕ και ότι πλέον αυτό θα βαδίζει χέρι-χέρι με τις κυβερνήσεις στο ξεπάτωμα δασών και δασικών εκτάσεων, στο όνομα της ανάπτυξης του καπιταλισμού στην Ελλάδα.

Πλήρης αποδιοργάνωση των δασικών υπηρεσιών

Οταν το φθινόπωρο του 2009 η κυβερνήση του Γ. Παπανδρέου μετέφερε τη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος (ΓΔΑΠΔΦΠ), είχαμε προειδοποιήσει τους υπαλλήλους της υπηρεσίας να μη δεχτούν τη μεταφορά τους από το υπουργείο Γεωργίας στο ΥΠΕΚΑ, γιατί αυτή θα είναι καταστροφική τόσο στο επίπεδο της δασικής νομοθεσίας όσο και στο πρακτικό επίπεδο. Δυστυχώς, κυριάρχησε τότε στους δασολόγους η άποψη ότι είναι συμφέρουσα γι' αυτούς η μεταφορά στο ΥΠΕΚΑ και έτσι δεν προβλήθηκε καμία αντίσταση στη μεταφορά. Το διάστημα που πέρασε από τον Οκτώβρη του 2009, που η κυβερνήση Παπανδρέου ανέλαβε τη διαχείριση της καπιταλιστικής εξουσίας, μέχρι σήμερα, έγιναν σημαντικές παρεμβάσεις σε νομοθετικό και οργανωτικό επίπεδο, που σημάδεψαν αυτή την υπηρεσία, που την έκαναν αγνώριστη, ενώ η προσπτική της είναι να μετατραπεί και τυπικά σε υπηρεσία θηροφυλάκων και αγροφυλάκων.

Στις αρχές Μάρτη του 2012 (συγκυβέρνηση Παπαδήμου), με απόφαση των Ντ. Ρόβλια και Γ. Παπακωνσταντίνου συγκροτήθηκε 11μελής επιτροπή αξιολόγησης των υπηρεσιών του Υπουργείου Περιβάλλο-

ντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Στην επιτροπή αυτή συμμετείχε και ένας δασολόγος. Συγκεκριμένα, ο Γενικός Διευθυντής Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος (ΓΔΑΠΔΦΠ), Σύμφωνα με πληροφορίες μας, η επιτροπή αυτή παρέδωσε την έκθεσή της στον υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης. Προσπαθήσαμε να βρούμε αυτή την έκθεση, αλλά μέχρι τώρα δεν αποβάλλουν για το λόγο αυτό το χαρακτήρα που είχαν πριν καταστραφούν την παραμονή της ΓΔΑΠΔΦΠ στο ΥΠΕΚΑ, αποσιωπώντας ταυτόχρονα την κατάσταση που υπάρχει στην αρχαριούσα παραμονή της.

Σύμφωνα με το ισχύον οργανόγραμμα, στη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος υπάγονται εξίσου 17 ολιγομελή Τμήματα, Διευθύνσεις που υπόλειτουργούν, Διευθύνσεις στις οποίες γίνονται μεγάλες παρεμβάσεις από την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΚΑ, Διευθύνσεις από τις οποίες έχουν αφαιρεθεί οι ουσιαστικές αρμοδιότητες από άλλες Διευθύνσεις του ΥΠΕΚΑ, που κύριο μέλημά τους είναι η ενίσχυση των καπιταλιστικών επιχειρήσεων σε βάρος του δασών και του περιβάλλοντος. Εχουμε και λέμε:

Διεύθυνση Δασικών Χαρτών. Είναι μια Διεύθυνση με λίγα άτομα, από την οποία έχουν αφαιρεθεί, με νομοθετικές κυβερνητικές παρεμβάσεις, διαδικασίες αποφάσεις του ΣΤΕ διευρύνονται αστομάτητα οι επιτρεπόμενες επεμβάσεις και σε κηρυγμένες αναδασωτές εκτάσεις.

που αφορά τη Θήρα, πηγαίνει σε μία από τις τέσσερις Διευθύνσεις που θα προκύψουν

Στόχος να φτηνύνει ο εργάτης

Γιατί χτυπιούνται υποκριτικά η Φώφη και τ' άλλα παιδιά μετά τη σκόπιμη διαρροή του περιβόλου που παρέ της τρόικας για τις εργασιακές σχέσεις; Δεν έχουν διαβάσει άραγε τι προβλέπει το Μνημόνιο-2 που ψήφισαν «με πόνο ψυχής» τον περαισμένο Φλεβάρη στη Βουλή; Να τους το θυμίσουμε εμείς:

I. Μνημόνιο Συνεννόησης στις Συγκεκριμένες Προϋποθέσεις Οικονομικής Πολιτικής

«Η κυβέρνηση θα λάβει μέτρα για την ενθάρρυνση της ταχείας προσαρμογής του κόστους εργασίας, ώστε να καταπολεμήσει η ανεργία και να αποκατασταθεί η ανταγωνιστικότητα με βάση το κόστος, για τη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας των πρόσφατων μεταρυθμίσεων στην αγορά εργασίας, για την ευθυγράμμιση των συνθηκών της εργασίας στις πρώην κρατικές επιχειρήσεις με αυτές του υπόλοιπου ιδιωτικού τομέα και για την ευελιξία των συμφωνιών για τις ώρες εργασίας. Η στρατηγική αυτή πρέπει να στοχεύει στη μείωση του ονομαστικού μοναδιαίου κόστους εργασίας κατά 15% στο διάστημα 2012-14 (...). Εως το τέλος Ιουλίου 2012 θα καταρτιστεί ένα χρονοδιάγραμμα για την αναθεώρηση της εθνικής γενικής συλλογικής σύμβασης εργασίας. Η πρόταση θα στοχεύει στην αντικατάσταση του ύψους των μισθών που ορίζονται στην ΕΙΣΣΕ με ελάχιστο ύμεσο μισθών νομοθετημένο από την κυβέρνηση σε διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους».

II. Ελλάδα - Μνημόνιο Οικονομικών και Χρηματοπιστωτικών Πολιτικών

«Θα δώσουμε μεγαλύτερη έμφαση στην εξασφάλιση μειώσεων στο ανά μονάδα κόστος εργασίας και στην βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, μέσω ενός συνδυασμού περικοπών των ονομαστικών μισθών και διαρθρωτικών μεταρυθμίσεων στην αγορά εργασίας (...). Δεδομένου του υψηλού μεριδίου συντάξεων στις δοπτάνες της ελληνικής κυβέρνησης, η μεγάλη εναπομένασσα δημοσιονομική προσαρμογή θα πρέπει κατ' ανάγκη να περιλαμβάνει περαιτέρω προσαρμογές των συντάξεων (...) θα λάβουμε και προκαταρκτικά μέτρα για να επιτρέψουμε μια μείωση στους ονομαστικούς μισθούς για να κλείσει γρήγορα το κενό μας στην ανταγωνιστική και να τεθεί μια πρώιμη βάση για την βιώσιμη ανάπτυξη (...). Τα μέτρα αυτά θα δώσουν τη δυνατότητα μείωσης της απόκλισης του κατώτατου μισθού σε σχέση με τους ανταγωνιστές μας (Πορτογαλία, Κεντρική και Νοτιοανατολική Ευρώπη) (...). Αυτό θα

ευθυγραμμίσει το πλαίσιο του κατώτατου μισθού της Ελλάδας με αυτό συγκρίσιμων κρατών».

Αυτά προβλέπει το Μνημόνιο-2, αυτά έχουν υπογράψει και το ξέρουν πολύ καλά. Η τρόικα δεν κάνει τίποτ' άλλο από το να τους υπενθυμίζει πως πρέπει όλ' αυτά να τα δρομολογήσουν. Και πώς θα τα δρομολογήσουν; Εφαρμόζοντας μέτρα που θα εξαφανίσουν και τα τελευταία υπολείμματα εργασιακών σχέσεων, ώστε ο εργάτης να «κινεζοποιηθεί», για να φτηναίνει συνεχώς για τον κεφαλαιοκράτη που τον μισθώνει και εκμεταλλεύεται την εργασιακή του δύναμη. Γιατί αυτός ήταν, είναι και θα εξακολουθήσει να είναι ο στόχος. Αυτή είναι η στρατηγική και τα Μνημόνια με τις συνεχείς αναθεωρήσεις τους απόλιτης την υλοποιούν, βήμα με βήμα ή κατά κύματα. Τα υπόλοιπα είναι για να κοροϊδεύουν τους εργαζόμενους, ότι δήθεν το εγχώριο πολιτικό προσωπικό αντιστέκεται ή προσπαθεί ν' αντισταθεί.

«Αν δεχθούμε υποθετικά ότι δολοί οι εργοδοτικοί φορείς συμ-

φωνούν σε μια αύξηση του κατώτατου μισθού από τα επίπεδα των 586 στα 701 ευρώ - δηλαδή κατά 19,62% - τότε θα μπορούσε εναλλακτικά αντί αυτής της αύξησης να προσλαμβάνεται ένας ακόμα εργαζόμενος για κάθε πέντε που απασχολούνται σήμερα. Στην παρούσα συγκυρία, αυτό θα ήταν σαφώς πολύ πιο αποτελεσματικό. Γιατί "Ζαγκλα στην αγορά εργασίας είναι περισσότερη η ανεργία, παρά η μερική ή και η χαμηλότερα αμειβόμενη εργασία"».

Τα παραπάνω ανέφερε, μεταξύ πολλών άλλων, ο υπουργός Εργασίας I. Βρούτσης, σε επιστολή που έστειλε στους «κοινωνικούς εταίρους» στις 31 Ιούλη. Η θερινή ραστώνη δεν επέτρεψε να δοθεί σ' αυτή την επιστολή η δέουσα προσοχή, όμως αποτελεί το ευαγγέλιο της συγκυβέρνησης και επιβεβαιώνει το γεγονός ότι στόχος της διαχείρισης της λεγόμενης «κρίσης χρέους» δεν είναι παρά η κινεζοποίηση της εργατικής. Βέβαια, να σημειώσουμε ότι ο Βρούτσης ενεργεί ως εντολοδόχος των καπιταλιστών, κάνοντας τη βρόμικη δουλειά για λογαριασμό τους.

Η πρόκληση, όμως, δεν σταμάτα στην άρνηση του Βρούτση να αποδεχτεί την υποκριτική πρόταση των καπιταλιστών οργανώσεων για μερική αύξηση των βασικών, επιλέγοντας να κάνει αυτός τη βρόμικη δουλειά για λογαριασμό τους. Ο υπουργός Εργασίας κάνει ένα βήμα παραπέρα, βάζοντας στο τραπέζι του «κοινωνικού διάλογου» την παραπέρα μείωση των βασικών, όπως προβλέπει το Μνημόνιο-2.

Πρώτα υπενθυμίζει τι αναφέρει η προγραμματική συμφωνία των κομμάτων της συγκυβέρνησης: «Η συλλογική αυτονομία και η ισχύς των συλλογικών συμβάσεων εργασίας επανέρχεται στο επίπεδο που προσδιορίζουν το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Δίκαιο και το ευρωπαϊκό κεκτημένο, σύμφωνα με το οποίο το ύψος του μισθού στον ιδιωτικό τομέα συμφωνεύεται μεταξύ των κοινωνικών εταίρων. Αυτό περιλαμβάνει και την ρύθμιση του κατώτατου μισθού που προβλέπεται στη ρύθμιση της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας». Κι αμέσως μετά αναφέρεται σ' αυτή την υποκριτική διακήρυξη: «Ωστόσο, καθώς οι άμεσες και, κυρίως, οι έμμεσες επιπτώσεις της (ανάγκης ή μειωτικής) διακύμανσης του κατώτατου μισθού επί της ισορροπίας του κρατικού προϋπολογισμού και του ιστορικού εξωτερικού πληρωμών είναι σημαντικές, ιδιαίτερα δε σε μια περίοδο σύνθετης δημοσιονομικής προσαρμογής όπως η τωρινή, είναι ευνόητο ότι υφίσταται άμεσο ενδιαφέρον της πολιτείας για την όσο το δυνατόν πιο προσεκτική διαμόρφωση του θεσμικού εργαλείου των κατώτατων αμοιβών». Σε ελεύθερη απόδοση

στην πρόταση των εργοδοτικών-καπιταλιστικών οργανώσεων να αυξηθούν ο κατώτερος μισθός και το κατώτερο μεροκάματο κάπου στο ενδιάμεσο από το επίπεδο που βρίσκονταν πριν την παρέμβαση της κυβέρνησης και της τρόικας και το κράτος θα παρεμβαίνει στη διαμόρφωση των βασικών, που αποτελούν την πιξιδιά και για όλα τα μεροκάματα και τους μισθούς που κινούνται σε ψηλότερα επίπεδα».

Και τι κάνει η ΓΣΕΕ; Εξοικολούθει να συμμετέχει στον «κοινωνικό διάλογο» υπό την προεδρία του Βρούτση! Δε συζητά, λέει, το θέμα του κατώτα-

του μισθού και μεροκάματου (το ανακοίνωσε με ύφος καρικατούρας Κολοκοτρώνη ο Παναγιόπουλος), συζητά όμως τα υπόλοιπα και συμμετέχει σε δυο επιτροπές, όπως ανακοίνωνται οι φρούριοι της Βρούτσης! Και γιατί δε φεύγει για να πούλησε τζάμπα μαγκιά στους εργαζόμενους; Ψάχνει το χρώμα του χρήματος. Τώρα που καταργείται η Εργατική Εστία, πρέπει να βρουν τρόπο να πάρουν το παραδάκι που έπαιρναν. Θα το πάρουν, φυσικά (το σύστημα τους χρειάζεται, έστω και ξεφτιλισμένους), αλλά ο Βρούτσης ζητά και ανταλλάγματα.

Το τετράγωνο του διαβόλου

βαρότητας.

Οσο η εργατική τάξη, τα εργαζόμενα μικροαστικά στρώματα, η νεολαία κινούνται γύρω από τον αστερισμό των αστικών κοινοβουλευτικών κομμάτων, χαρίζονται την εμπιστοσύνη τους πότε στο ένα και πότε στο άλλο, η βαρβαρότητα θα διαιωνίζεται και η «κινεζοποίηση» θα βαθαίνει. Εχουμε ανάγκη από μια γνήσια εργατική πολιτική οργάνωση, η οποία θα λειτουργήσει στον αντίποδα του συνόλου της αστικής πολιτικής, σε καθολική ρήγη μαζί της. Οσο μια τέτοια διαδικασία καθυστερεί, ο ελληνικός λαός θα θυμίζει έναν συλλογικό Σίσυφο που νομίζει πως φτάνει στο τέρμα του μαρτύρου αλλά αυτό ξεκινά από την αρχή.

ΥΓ1: Περιττεύει να σημειώσουμε ότι και οι τρεις εταίροι της συγκυβέρνησης είναι ενωμένοι σ' ένα σώμα, μια ψυχή. Δεν έχουμε πάσοι αφελείς έχουν απομείνει για να χάσουν δηλώσεις σαν αυτή που έκανε ο Κουβέλης, μιλώντας στης 22 Αυγούστου στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του κόμματός του: «Θα κάνουμε οτιδήποτε για να πρωθητεί το κυβερνητικό έργο με την κοινωνία "όρθια". Στόχος είναι η παραμονή της χώρας στο ευρώ με το μικρότερο δυνατό κόστος».

ΥΓ2: Μια μέρα πριν το Σαμαράς πάρει το αεροπλάνο για το Βερολίνο, ο υπουργός Οικονομικών Γ. Στουρνάρας υπέγραψε τη συμφωνία κουκούλωματος του σκανδάλου Siemens, εφαρμόζοντας σχετική εξουσιοδότηση που του παρείχε ο νόμος της συγκυβέρνησης Παπαδήμου. Οπως συνέβαινε πάντοτε στην Ιστορία με τους υποτελείς, κάθε φορά που θα διαχειριστεί την ίδια βαρβαρότητα, αλλά πολιτική αλλαγή που θα βάλει τα θεμέλια για το τσάκισμα της βαρ-

Εφιαλτικό παζλ

Από τα τέλη του Ιούλη ζούμε το γνωστό τρομοκούνταριο θα της αποφαίτητες δόσεις «κόκκινων γραφμάτων»: ποια θα είναι η τελική σ

Το νομοσχέδιο που περιλαμβάνει τις αλλαγές στο νόμο Διαμαντοπούλου και ψηφίστηκε με τη διαδικασία του κατεπείγοντος αφήνει ανέγγιχτη την αντιδραστική ουσία του νόμου 4009/2011. Ο πυρήνας του νόμου Διαμαντοπούλου, που οδηγεί το Πανεπιστήμιο να λειτουργεί με επιχειρηματικά κριτήρια, βάζει ταφόπλακα στον δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα του και κατέδασφίζει ουσιαστικά τις συνταγματικές επιταγές (άρθρο 16 του Συντάγματος) της ελευθερίας στην έρευνα και τη διδασκαλία, της πλήρους αυτοδιοίκησης των ΑΕΙ και του δικαιώματός τους στην απρόσκοπη κρατική χρηματοδότηση (στο βαθμό που αυτές εκφράζονται και υλοποιούνται στο πλαίσιο του καπιταλισμού), μένει ανέπταφος.

Τα μοναδικά κριτήρια, που οδήγησαν τις δυνάμεις της συγκυβέρνησης να προχωρήσουν σε αυτές τις επουσιώδεις αλλαγές είναι η πλήρης εφαρμογή του νόμου Διαμαντοπούλου, με την ελπίδα να καμφθούν οι αντιστάσεις της πανεπιστημιακής κοινότητας, κυρίως των πρυτανικών αρχών, τις οποίες επιθυμούν να καταστήσουν συνυπεύθυνες, ώστε να έχουν τις πλάτες τους, σε περίπτωση που εγερθεί μαζική και ρωμαλέα η αντίσταση του φοιτητικού κινήματος και να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις (καθιέρωση της επιστολικής και ηλεκτρονικής ψήφου), ώστε να διασφαλιστεί σε κάθε περίπτωση η συγκρότηση και λειτουργία του παντοδύναμου Συμβούλου Διοίκησης.

Αυτό ομολογείται καθαρά στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχέδιου, που αναφέρει: «Η κυβέρνηση αναλαμβάνει την πρωτοβουλία να πρωθήσει προς ψήφιση από τη Βουλή ορισμένες ρυθμίσεις οι οποίες έχουν δύο βασικά χαρακτηριστικά: Αφενός προβλέπουν την ύπαρξη ενός μεταβατικού χρονικού διαστήματος, ρεαλιστικού και ικανού για την σταδιακή εφαρμογή των διατάξεων του νόμου, και αφετέρου περιλαμβάνουν ορισμένες αλλαγές... οι οποίες δεν αντέρειν τη βασική φιλοσοφία του ν. 4009/2011, αλλά δημιουργούν βασιμότερες προϋποθέσεις για την καλύτερη, πληρέστερη και αποτελεσματικότερη εφαρμογή του».

Οι κυριότερες αλλαγές που έγιναν στο νόμο Διαμαντοπούλου είναι:

– Το Τμήμα ορίζεται ως βασική εκπαίδευτική και ακαδημαϊκή μονάδα και όχι απλώς εκπαίδευτική, όπως άριζε ο νόμος 4009, και η Σχολή αποτελεί τη βασική διοικητική μονάδα του Ιδρύματος. Στο πλαίσιο αυτό, αναμορφώνεται και η οργάνωση των μεταπτυχιακών και διδακτορικών σπουδών, που συντονίζονται και οργανώνονται από τη Σχολή και υλοποιούνται από το Τμήμα, σύμφωνα με τον Οργανισμό του Ιδρύματος.

– Καθιερώνεται η επιστολική και ηλεκτρονική ψήφος, στην εκλογή των εσωτερικών μελών του Συμβουλίου, σε περίπτωση δύο διαδοχικών άγονων εκλογικών διαδικασιών, ώστε να διασφαλιστεί με κάθε τρόπο η συγκρότηση του κατεπείγοντος διατάξεων στην ακύρωση της εκλογής της Σχολής.

– Καθιερώνεται η επιστολική και ηλεκτρονική ψήφος, στην εκλογή των εσωτερικών μελών του Συμβουλίου, σε περίπτωση δύο διαδοχικών άγονων εκλογικών διαδικασιών, ώστε να διασφαλιστεί με κάθε τρόπο η συγκρότηση του και να κηρυχθεί αναπτοτελεσματική η μορφή της δυναμικής πτοφέμβασης των φοιτητών και μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας για την ακύρωση της εκλογικής διαδικασίας (η προηγούμενη εμπειρία υπήρξε πικρή για τους εμπνευστές και υποστηρικτές του νόμου). Αν πάλι τούτο δεν καταστεί δυνατόν, τα μελή διορίζονται υποχρεωτικά και είναι οι αρχαιότεροι καθηγητές της πρώτης βαθ-

Αλλαξε ο Μανωλίος

μίδας του Ιδρύματος.

Η επιστολική και ηλεκτρονική ψήφος καθιερώνεται και για την εκλογή των εξωτερικών μελών του Συμβουλίου και την εκλογή εκπροσώπου των φοιτητών. Η διαδικασία επαναλαμβάνεται και σε περίπτωση άγονης διαδικασίας εκλογής του Συμβουλίου συγκροτείται και λειτουργεί νόμιμα. Παρόμοιες διαδικασίες προβλέπονται για την εκλογή Πρύτανη και Κοσμήτορα.

– Την ευθύνη της οργάνωσης της διαδικασίας ανάδειξης των εσωτερικών και εξωτερικών μελών του Συμβουλίου σε κάθε ίδρυμα έχει η Πρύτανεία του Πανεπιστήμιου και όχι τριμελής επιτροπή, όπως προβλέπεται στο νόμο 4009 (της περιοστέρετος επιτροπές διόρισε τελικά η Διαμαντοπούλου, επειδή ήταν αδύνατον να εξευρεθούν πρόσθυμοι καθηγητές να τις στελέχωσουν). Αναθέτοντας την αρμοδιότητα αυτή στις πρυτανικές αρχές, η κυβέρνηση αποσκοπεί στο να τις καταστήσει συνυπεύθυνες στην εφαρμογή του νόμου (η συγκρότηση των Συμβουλίων είναι βασική παράμετρος για την πλήρη εφαρμογή του νόμου) και να κάμψει την υποψήφιούς από αυτούς που υπέβαλαν υποψηφιότητα και μεταξύ αυτών των τριών επιλέγει τρεις υποψήφιους από αυτούς που άνοιξαν την πρόταση του Κοσμήτορα το σάμα των καθηγητών και λεκτόρων.

– Επιχειρείται μια αναιμική μεταφορά αρμοδιοτήτων από το Συμβούλιο στη Σύγκλητο και από τον Πρύτανη στη Σύγκλητο: Η χάραξη στρατηγικής για την ανάπτυξη του Ιδρύματος σε τοπικό, εθνικό, ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο και η διαφόρωση της ιδιαίτερης φυσιογνωμίας του από το Συμβούλιο διοίκησης γίνεται τώρα μετά από εισήγηση της Συγκλήτου. Η άσκηση όσων αρμοδιοτήτων δεν ανατίθενται από το νόμο ειδικώς σε άλλα όργανα του Ιδρύματος φεύγει από τον Πρύτανη και πάει στη Σύγκλητο. Αυτά γίνονται για να δώσουν την αίσθηση ότι ενισχύονται δήθεν τα αριγάτως ακαδημαϊκά όργανα και αποδυναμώνεται το Συμβούλιο, το οποίο έχει και εξωτερικά μελή.

– Στον εκμαλίσμό των πρυτανικών αρχών και στην απόσπαση της συναίνεσής τους αποσκοπούν και οι εξής μεταβατικές διατάξεις: 1) Η χρηματοδότηση των Πανεπιστημίων και ΤΕΙ της χώρας για το έτος 2012 γίνεται βάσει των εγκεκριμένων ή εγκριθεμένων προϋπολογισμών τους. 2) Η θητεία των μονομελών και συλλογικών οργάνων των ίδρυμάτων, η οποία ολοκληρώνεται την 31η Αυγούστου 2012, σύμφωνα με το νομοθετικό καθεστώς που ίσχυε κατά τον χρόνο εκλογής τους, παρατείνεται έως την 31η Δεκεμβρίου 2012, ενώ κατά την πρώτη εκλογή του Πρύτανη η όλη διαδικασία ολοκληρώνεται υποχρεωτικά έως και την 30ή Νοεμβρίου 2012. 3) Η θητεία των οργάνων, εκτός αυτών που αναφέρονται παραπάνω, συνεχίζεται κανονικό μέχρι την προβλέπομένη λήξη της. Ετσι, μία διοίκηση πρυτανική ή προέδρου ΤΕΙ που λήγει το 2014 θα πάει μέχρι το 2014.

Με τις παραπάνω ρυθμίσεις, η κυβέρνηση προσβλέπει στη δημιουργία αίσθησης σεβασμού τάχατες του αυτοδικέτου των ΑΕΙ, αλλά και στο να δώσει το χρονικό περιθώριο για την ολοκλήρωση των εκλογικών διαδικασιών που απαιτούνται για την ανάδειξη των οργάνων, ώστε ο νόμος να εφαρμοστεί πλήρως. Το ομόλογο σε κυριότερης ποσοτικής παραγόντων οργανισμός του Ιδρύματος, το ΕΥΔΟΞΟΣ, ορίζεται με μαθηματική ακρίβεια στην κατάργηση της δωρεάν διανομής συγγραμμάτων μέσω της ηλεκτρονικής υπηρεσίας ΕΥΔΟΞΟΣ. Η ρύθμιση, όπως και η προγραμματική συμφέροντα και να εξευρεθούν πρόσθετοι πόροι για τη λειτουργία των ΑΕΙ, αφού οι κρατικοί θα είναι με το σταγονόμετρο και υπό προϋποθέσεις. Με τη δυνατότητα οργάνωσης ταχύρυθμων προγραμμάτων σπουδών, διάρκειας δύο ετών, που απονέμουν πιστοποιητικό κατάρτισης, προκειμένου να εξυπηρετηθούν ιδιωτικά επιχειρηματικά συμφέροντα και να εξευρεθούν πρόσθετοι πόροι για τη λειτουργία των ΑΕΙ, αφού οι κρατικοί θα είναι με το σταγονόμετρο και υπό προϋποθέσεις. Με τη δυνατότητα οργάνωσης ταχύρυθμων προγραμμάτων σπουδών, διάρκειας δύο ετών, που απονέμουν πιστοποιητικό κατάρτισης, προκειμένου να εξυπηρετηθούν ιδιωτικά επιχειρηματικά συμφέροντα και να εξευρεθούν πρόσθετοι πόροι για τη λειτουργία των ΑΕΙ, αφού οι κρατικοί θα είναι με το σταγονόμετρο και υπό προϋποθέσεις. Με τη δυνατότητα οργάνωσης ταχύρυθμων προγραμμάτων σπουδών, διάρκειας δύο ετών, που απονέμουν πιστοποιητικό κατάρτισης, προκειμένου να εξυπηρετηθούν ιδιωτικά επιχειρηματικά συμφέροντα και να εξευρεθούν πρόσθετοι πόροι για τη λειτουργία των ΑΕΙ, αφού οι κρατικοί θα είναι με το σταγονόμετρο και υπό προϋποθέσεις. Με τη δυνατότητα οργάνωσης ταχύρυθμων προγραμμάτων σπουδών, διάρκειας δύο ετών, που απονέμουν πιστοποιητικό κατάρτισης, προκειμένου να εξυπηρετηθούν ιδιωτικά επιχειρηματικά συμφέροντα και να εξευρεθούν πρόσθετοι πόροι για τη λειτουργία των ΑΕΙ, αφού οι κρατικοί θα είναι με το σταγονόμετρο και υπό προϋποθέσεις. Με τη δυνατότητα οργάνωσης ταχύρυθμων προγραμμάτων σπουδών, διάρκειας δύο ετών, που απονέμουν πιστοποιητικό κατάρτισης, προκειμένου να εξυπηρετηθούν ιδιωτικά επιχειρηματικά συμφέροντα και να εξευρεθούν πρόσθετοι πόροι για τη λειτουργία των ΑΕΙ, αφού οι κρατικοί θα είναι με το σταγονόμετρο και υπό προϋποθέσεις. Με τη δυνατότητα οργάνωσης ταχύρυθμων προγραμμάτων σπουδών, διάρκειας δύο ετών, που απονέμουν πιστοποιητικό κατάρτισης, προκειμένου να εξυπηρετηθούν ιδιωτικά επιχειρηματικά συμφέροντα και να εξευρεθούν πρόσθετοι πόροι για τη λειτουργία των ΑΕΙ, αφού οι κρατικοί θα είναι με το σταγονόμετρο και υπό προϋποθέσεις. Με τη δυνατότητα οργάνωσης ταχύρυθμων προγραμμάτων σπουδών, διάρκειας δύο ετών, που απονέμουν πιστοποιητικό κατάρτισης, π

Το Μνημόνιο έβαλε τη σφραγίδα του και στις βάσεις εισαγωγής

Οι καθοριστικοί παράγοντες που τελικά ρύθμισαν το πού θα «καθίσουν» οι βάσεις εισαγωγής στα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ ήταν η αγωνία για επαγγελματική αποκατάσταση (όπως, άλλωστε, κάθε φορά τα τελευταία χρόνια) και η συνειδητή επιλογή των υποψήφιων να μην απομακρυνθούν από τον τόπο κατοικίας τους. Η άγρια επίθεση στο εργατικό εισόδημα, η μάστιγα της ανεργίας, που παίρνει εφιαλτικές διαστάσεις, η γενικευμένη ανασφάλεια για το τι τους έχει στερήσει τα νοικοκυριά από τη δυνατότητα να στηρίξουν τις σπουδές των

παιδιών τους εκτός του τόπου κατοικίας.

Ετσι, φέτος σε γενικές γραμμές είχαμε αύξηση της ζήτησης στις σχολές των μεγάλων αστικών κέντρων της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, όπου είναι συγκεντρωμένος ο μισός πληθυσμός της χώρας και μείωση της σε αντίστοιχα Τμήματα της περιφέρειας. Στο 1ο, 3ο και 5ο επιστημονικό πεδίο είχαμε άνοδο των βάσεων σε όλα σχεδόν τα υψηλόβαθμα και περιζήτητα τμήματα. Παράγοντας που διαμόρφωσε αυτή την τάση ήταν και η αύξηση του οριθμού των αριστούχων στη Θεωρητική και Θετική Κατεύθυνση σε σχέση

με πέρυσι. Στα Παιδαγωγικά Τμήματα Δημοτικής Εκπαίδευσης σημειώθηκε γενική πτώση, αφού οι υποψήφιοι πήραν το μήνυμα από την εξουσίωση των διορισμών στην εκπαίδευση. Τον καταποντισμό της οικοδομικής δραστηριότητας πλήρωσαν και τα Τμήματα των Αρχιτεκτόνων και των Πολιτικών Μηχανικών, ενώ μικρή άνοδο σημειώθηκε στην ορισμένα Τμήματα των Πολυτεχνικών Σχολών των μεγάλων αστικών κέντρων.

Η αγωνία για επαγγελματική αποκατάσταση σε συνδυασμό με την υποχώρηση των πολιτικών επαναστατικών χαρακτηριστικών της Κατεύθυνσης σε σχέση

νήματος τις τελευταίες δεκαετίες έστρεψε νεολαίους, δυστυχώς, στις σχολές των καρβονάρων και των μπάτων, με αποτέλεσμα να έχουμε άνοδο των βάσεων. Την εικόνα της ανόδου επιτρέπει και ο μικρότερος οριθμός προσφερόμενων θέσεων.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του υπουργείου Παιδείας, φέτος υπέβαλαν μηχανογραφικό συνολικά 116.173 υποψήφιοι, εισήχθησαν δε στην τριτοβάθμια εκπαίδευση 80.615. Κοντολογίς, έμειναν εκτός νυμφώνος 35.558 υποψήφιοι, ενώ κενές έμειναν 1.150 θέσεις. Στα Πανεπιστήμια εισήχθησαν 45.559 και στα ΤΕΙ 32.689.

Η αξιολόγηση προ των πυλών

Με επιστημονικό δήθεν μανδύα επιχειρεί να ντύσει την αξιολόγηση ο υπουργός Παιδείας για να τη φορέσει «καπέλο» στους εκπαιδευτικούς, εξαγγέλλοντας τη συγκρότηση επιτροπής, η οποία υποχρεούται να παραδώσει την «πρότασή» της ως το τέλος Σεπτεμβρίου, ενώ η άλη διαδικασία πρέπει να έχει ολοκληρωθεί ως τα μέσα του Οκτώβρη για να εκδοθεί το σχετικό ΠΔ. Στα σχέδια του υπουργείου Παιδείας είναι η εμπλοκή στη διαδικασία των ίδιων των εκπαιδευτικών, οι οποίοι θα κληθούν να συμπληρώσουν ηλεκτρονικά ερωτηματολόγια για το πώς φαντάζονται «τη μέθοδο και τον φορέα της αξιολόγησης». Στόχος είναι να καταστούν αυτοί συνυπεύθυνοι και να παρφουμαριστεί η διαδικασία μ' ένα άρωμα δημοκρατίας, ώστε να πιαστούν στη φάκα οι αιρελείς, που πιθανόν να πιστεύουν ότι η αξιολόγηση δεν θα έχει «τιμωρητικό χαρακτήρα».

Με παραπλανητικά ερωτήματα του τύπου «πηγά ώρα που άλλα στην κοινωνία επαναπροσδιορίζονται και αξιολογούνται, δε θα αξιολογηθούν, όσοι αξιολογούν τα παιδιά μας», ο υπουργός Παιδείας απευθύνεται στη λεγόμενη «κοινή γνώμη», προκειμένου να διεγέρει ανακλαστικά και συμπεριφορές κοινωνικού αυτοματισμού εναντίον των εκπαιδευτικών.

Πριν, όμως, σπεύσουν κάποιοι να συμπαρατοχθούν με το υπουργείο Παιδείας, ας αναλογιστούν τα εξής απλά και γνωστά τοις πάσι: Ποιος καθορίζει το περιεχόμενο και την «ποιοίτητα» της εκπαίδευσης και ποιοι παραμέτροι ορίζουν την ταξική προέλευση των μαθητών, που καθορίζει σε με-

γάλο βαθμό το μορφωτικό τους επίπεδο, τα εφόδια με τα οποία έρχονται στο σχολείο και τα μέσα με τα οποία αυτοί σπλιζόνται για να ανταποκριθούν στη μαθησιακή διαδικασία και να προχωρήσουν στη ζωή. Στην πρώτη περίπτωση υπεύθυνο είναι το υπουργείο Παιδείας, που στο πλαίσιο του καπιταλισμού ρυθμίζει προς το συμφέρον του συστήματος τη περιεχόμενο και την κατεύθυνση της παρεχόμενης εκπαίδευσης (φέτος μόλις 2,75% του ΑΕΠ), κ.λπ.

Για ποια, λοιπόν, αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών μιλάει ο φορέας της κατεδάφισης του δημόσιου σχολείου, το υπουργείο Παιδείας; Η αξιολόγηση, με όσα ωραία μπιχλιμπίδια κι αν στολιστεί, ένων και μόνον ένων χαρακτήρα θα έχει: την κατατρομοκράτηση των εκπαιδευτικών, την υποταγή τους, την εκβιαστική συναίνεσή τους στις αλλαγές που οδηγούν στη λειτουργία του σχολείου με αγοραία κριτήρια, τη νομιμοποίηση στα μάτια της «κοινής γνώμης» των επερχόμενων (ελέω Μνημονίων) από την έλλειψη των απαραίτητης εκπαιδευτικού προσωπικού πτώρων, ώστε να καλύψουν πάλι δεν κάλυψαν όλες τις ανάγκες των μαθητών κι αντικατέστησαν την αρχική σύσταση της εκπαίδευσης.

Γιούλα Γκεσούλη

Η ΔΗΜΑΡ σε ρόλο απεργοσπάστη

Η«αριστερή» συνειδήση της συγκυβέρνησης των Μνημονίων, η ΔΗΜΑΡ, ανέλαβε να στελεί το μήνυμα στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία των εκπαιδευτικών να κάτσει στ' αυγά της και να μην επιχειρήσει ν' ανοίξει, έστω για τα μάτια (και για τη διάσωση του δικού της τομαριού), απεργιακό μέτωπο, που είναι πιθανόν να πυροδοτήσει ανεξέλεγκτες καταστάσεις, μη αρεστές στους γκακουλάιτερ και στα ντόπια τσιράκια τους. Ετσι, κατά την επίσκεψη της ΔΟΕ, ο μεν Κουβέλης «διαβεβαίωσε το ΔΣ της ΔΟΕ ότι η διαδικασία της αξιολόγησης σε καμία περίπτωση δεν είναι για να τιμωρηθούν οι εκπαιδευτικοί, αλλά για να ανταμειφθούν όσοι προσφέρουν», η δε Ρεπουότη, υπεύθυνη του Τομέα Παιδείας και Ερευνας της ΔΗΜΑΡ δίλωσε: «Η ΔΗΜΑΡ πιστεύει ότι για να είναι καλό ένα σχολείο πρέπει να είναι ανοιχτό. Τα σχολεία πρέπει να ανοίξουν κανονικά και εμείς από την πλευρά μας κάνουμε προσπάθεια για να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα της μειωμένης χρηματοδότησης και της έλλειψης εκπαιδευτικού προσωπικού... Αρα, η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας, που την διακρίνει αίσθημα ευθύνης, ελπίζουμε ότι θα συνεργαστεί με την Πολιτεία έτσι ώστε να ανοίξουν κανονικά τα σχολεία και να επιλυθούν τα προβλήματα που προκαλεί η βαθιά οικονομική κρίση που περνά η χώρα μας και που δυστυχώς δεν αφήνουν ανέγγιχτη την εκπαίδευση!»

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ NEVZAT KALAYCI ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Αθήνα, 29-8-2012

Το ελληνικό κράτος ετοιμάζεται να διαπράξει ένα ακόμη έγκλημα. Αυγουστιάτικα –εποχή που στη χώρα μας γίνονται «πολλά»– συνέλαβε τον πολιτικό πρόσφυγα Nevzat Kalayci και ετοιμάζεται να τον απελάσει στην Τουρκία, όπου τον περιμένει βέβαιος θάνατος στα λευκά κελιά.

Ο Nevzat Kalayci είναι 53 ετών και υπήρξε έγκλειστος των τουρκικών φυλακών εξαιτίας της αγωνιστικής συνδικαλιστικής του δράσης. Το 1996 συμμετείχε στην απεργία πείνας μέχρι θανάτου στα λευκά κελιά της τουρκικής «δημοκρατίας». Από τα βασανιστήρια κλονίστηκε σοβαρά η γείτινη του (σύνδρομο Wernicke-Korsakoff). Εξαιτίας της νόσου αποφυλακίστηκε, όμως καταδικάστηκε σε δεκάδες χρόνια φυλάκισης. Ζει στην Ελλάδα ως πολιτικός πρόσφυγας τα τελευταία εφτά χρόνια και μπαίνονται στις ψυχιατρικές κλινικές για ν' αντιμετωπίσει το σοβαρό πρόβλημα υγείας του, ενώ βρίσκεται διαφράγμα υπό φαρμακευτική οιγιγή. Τώρα η Τουρκία ζητά την έδοσή του, την οποία σπεύδει να δρομολογήσει το πειθήνιο στη Διεθνή της καταστολής ελληνικού κράτους, υπό τη συγκυβέρνηση των Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη.

Η σύλληψη και φυλάκιση του βαριά ασθενούς Nevzat Kalayci στη Θεσσαλονίκη αποτελεί πρόληψη, καθώς παραβιάζει στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα. Η έδοσή του στην Τουρκία συνιστά έγκλημα. Αυτό το έγκλημα θα στηγματίσει ανεξήτηλα όχι τη συγκυβέρνηση των «προθύμων», αλλά το ελληνικό λαό. Γ' αυτό και πρέπει να το σταματήσουμε.

Απαιτούμε την άμεση απελευθέρωση του Nevzat Kalayci και τη χορήγηση σ' αυτόν πολιτικού ασύλου στην Ελλάδα.

KONTRA

Καλοκαιρινές επιδρομές

Κάτω τα χέρια από το Indymedia

Οκαμίνης άδραξε την ευκαιρία των καλοκαιρινών διακοπών για να στελεί τα MAT να ανακαταλάβουν τη Δημοτική Αγορά Κυψελῆς, η οποία έκτοτε τελεί υπό αστυνομική κατάληψη και είναι φυσικά κλειστή.

Στη Θεσσαλονίκη, η ΔΕΗ (σε συνεργασία με το ΤΕΙ Θεσσαλονίκης) έκανε επανειλημμένες απόπειρες να κόψει το ρεύ

KONTRA

Ο χειμώνας δείχνει ότι δεν θα είναι καλός, ας φροντίσουμε να είναι «θερμός»...

Ηοικονομική κρίση και η καθημερινή βαρβαρότητα που ζούμε, σε συνδυασμό με την άθλια εικόνα του ελληνικού αθλητισμού, δεν αφήνει πολλές πιθανότητες να επαληθευτεί η φράση «καλό χειμώνα», που συνοδεύει την επιστροφή μας από τις καλοκαιρινές διακοπές. Και αφού ο χειμώνας δεν προσιωνίζεται καλός, ας ελπίσουμε και ας κάνουμε ό,τι τερνάει από το χέρι μας για να είναι «θερμός» και αγωνιστικός. Τουλάχιστον στο κοινωνικό επίπεδο, γιατί στο χώρο του αθλητισμού οι δυνατότητες παρέμβασης για ν' αλλάξει η σημερινή απαράδεκτη κατάσταση είναι ανύπαρκτες. Οπως θα έχετε ήδη καταλάβει, στην αθλητική επικαιρότητα δεν υπάρχει κάποιο γκανιάν θέμα και δυστυχώς είμαστε αναγκασμένοι ν' ασχοληθούμε και να σχολιάσουμε μίζερα πράγματα.

Θ' αρχίσουμε με μια συνολική εκτίμηση για το φετινό πρωτάθλημα ποδοσφαίρου, που ξεκίνησε με τους χειρότερους οινονούς. Οσον αφορά το εξαργωνιστικό κομμάτι, αφεί και μόνο το γεγονός ότι οι μισές ομάδες που συμμετέχουν δεν πληρούν τις προϋποθέσεις και δεν έχουν πιστοποιητικό συμμετοχής, για να καταλάβουμε την τραγικότητα της κατάστασης. Το πρωτάθλημα άρχισε για να μη χαθούν φράγκα από τα τηλεοπτικά δικαιώματα και νομικά είναι στον αέρα. Η κυβέρνηση φρόντισε, βεβαίως, με τροπολογία στη Βουλή να δώσει μια παράταση χρόνου για να το «νομιμοποιήσει», όμως επί της ουσίας δε θα υπάρξουν διαφοροποιήσεις, αφού οι περισσότερες ομάδες έχουν σοβαρό οικονομικό πρόβλημα και η κατάστασή τους είναι μη αναστρέψιμη. Αυτό που προσπάθησε να πετύχει η κυβέρνηση είναι να παγιώσει τη σημερινή κατάσταση, να γίνουν μερικές αγωνιστικές και να έρθει αργότερα ν' αποφασίσει τη συνέχιση του πρωταθλήματος, προκειμένου να μην τινοχτεί το πρωτάθλημα στον αέρα. Για ένα χρόνο ακόμη οι ανδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου θα συνεχίσουν το θεάρεστο έργο τους, θα πρωθευτούν τα πολλές, για τον απλούστατο λόγο ότι η προσπάθεια

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

κά τους συμφέροντα και θα γεμίζουν τις ταέπεις τους στο όνομα του αθλήματος. Η απόφαση της κυβέρνησης, όπως ήταν αναμένοντο, δεν ήταν αποδεκτή από την πλειοψηφία των φιλάθλων και στα αιθλητικά στέκια σχολιάστηκε αρνητικά το γεγονός ότι για τον απλό κόσμο που χρωστάει μικροποσά ο νόμος είναι αμελικτος, ενώ για τα λαμόγια υπάρχουν λόγοι «εθνικού» συμφέροντος που τους επιτρέπουν να κάνουν ό,τι θέλουν.

Για το αγωνιστικό κομμάτι δεν χρειάζονται πολλά λόγια για ν' αποδείξουμε ότι φέτος θα δούμε κάτι από μπάλα. Η δυναμικότητα των περισσότερων ομάδων θυμίζει περιφερειακό πρωτάθλημα και η εικόνα των δύο πρώτων αγωνιστικών ήταν απογοητευτική. Το ενδιαφέρον αφορά μόνο τις ομάδες που θα παλέψουν για ν' αποφύγουν τον υποβιβασμό, αφού τον τίτλο του πρωταθλητή τον έχει καπαρώσει ο Ολυμπιακός και τα ευρωπαϊκά εισιτήρια Παναθηναϊκός, Ατρόμιτος, ΠΑΟΚ και Αστέρας Τρίπολης (η σειρά έχει σημασία). Αν στα παραπάνω προσέσουμε την κόντρα ανάμεσα στον Ολυμπιακό και τον Παναθηναϊκό επί παντός επιστητού ή καλύτερα τη μεταφορά της επιχειρηματικής διαμάχης Μαρινάκη - Αλαφούζου στο χώρο του ποδοσφαίρου, η ενασχόληση με το φετινό πρωτάθλημα θα πρέπει να εξεταστεί με βάση ψυχαναλυτικές και όχι αθλητικές παραμέτρους. Παλαιότερα, σε έκτακτες συνθήκες οικονομικής ή κοινωνικής κρίσης, το καθεστώς φρόντιζε να προσφέρει στο πόπολο θεάματα για να ξεχνάει ότι δεν έχει άρτο, όμως σήμερα έχουν ξεπέσει τόσο πολύ που ούτε αυτό μπορούν να προσφέρουν. Το μοναδικό παρήγορο στο φετινό πρωτάθλημα είναι η συμμετοχή σ' αυτό πολλών ελλήνων νεαρών ποδοσφαιριστών. Η οικονομική κρίση αναγκάσει τους προέδρους των ομάδων να στραφούν στις ακαδημίες τους και την ελληνική αγορά και το αποτελεσμα είναι να πάρουν οι νέοι παίχτες αγωνιστικές ευκαιρίες. Βεβαίως, οι πιθανότητες να πετύχουν δεν είναι πολλές, για τον απλούστατο λόγο ότι η προσπάθεια

δεν γίνεται οργανωμένα και με συγκεκριμένο πλάνο, αλλά εξ ανάγκης και με τη λογική «να σώσουμε ό,τι μπορούμε». Το οικονομικό και διοικητικό αδιέξοδο στην ΠΑΕ ΑΕΚ, έχει οδηγήσει τους κιτρινόμαρους ένα βήμα πριν τον υποβιβασμό τους στη Β' Εθνική και η μοναδική ελπίδα για τη σωτηρία τους είναι το «βάρος» της φανελας, η ιστορία της ομάδας και οι οπαδοί της. Στις δύο πρώτες αγωνιστικές οι πιτσιρικάδες, που η διοίκηση έριξε στην αγωνιστική αρένα, αν και δίνουν όλες τους τις δυνάμεις στο γήπεδο, δεν πείθουν ότι μπορούν να τα καταφέρουν. Η αιφορμή για ν' ασχοληθούμε με την ΑΕΚ είναι οι δηλώσεις του πρωπονητής της, Βαγγέλη Βλάχου, στις οποίες επαναλαμβάνει συνεχώς τη φράση: «δυστυχώς, αυτή είναι η ΑΕΚ». Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε τι θέλει να πει ο πρωπονητής, όμως με μια πρώτη ανάγνωση καταλαβαίνουμε ότι ο Βλάχος με το καλημέρα προσπαθεί να βγάλει από πάνω του τις ευθύνες για την αγωνιστική εικόνα της ομάδας και να δείξει ως υπαίτιος τους παίχτες.

Η τραγική κατάσταση στην οποία βρίσκεται η ΑΕΚ είναι γνωστή εδώ και πολύ καιρό και άπαντες γνώριζαν από πριν ότι αγωνιστικά η ομάδα θα παλέψει με πολύ δύσκολους όρους για την επιβίωσή της. Οι κιτρινόμαροι οπαδοί δείξιαν την πρώτη αγωνιστική στο ΟΑΚΑ αφενός ότι έχουν συνειδητοποιήσει την κατάσταση στην οποία βρίσκεται η ΑΕΚ είναι γνωστή εδώ και πολύ καιρό και άπαντες γνώριζαν από πριν ότι διατεθείμενοι να βάλουν πλάτη και να στηρίξουν όσο μπορούν και τη διοίκηση του Θωμά Μαύρου και τους ποδοσφαιριστές στην προσπάθειά τους. Υπ' αυτό το πρίσμα, η «εμμονή» του Βλάχου να επικαλείται συνεχώς τις αντικειμενικές δυσκολίες εξηγείται μόνο σαν προσπάθεια να βρει άλλοθι. Γνώριζε όταν δέχτηκε ν' αναλάβει τη θέση του πρωπονητή ότι έχει να παλέψει με πολύ δύσκολες συνθήκες και θα έπρεπε να ψάξει να βρει τρόπους να αξιοποιήσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο το έμψυχο δυναμικό που διαθέτει. Υπάρχει βεβαίως και το ενδεχόμενο τα δεδομένα τους προβάλλοντας φαντασιούς εχθρούς.

■ ΓΟΥΝΤΙΑΛΕΝ Στη Ρώμη με αγάπη

Εμπνευσμένος (;) από το Δεκαήμερο του Βοκάκιου και την Ιταλική παράδοση στην κωμωδία, ο Γούντι Αλεν συνεχίζει την κινηματογραφική περιοδεία του στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες, με στάση αυτή τη φορά στη Ρώμη. Το παζλ της νέας του ταινίας συνέθετον τέσσερις αισιύντες μεταξύ τους ιστορίες, με κοινό τους χαρακτηριστικό την ενασχόληση με θέματα όπως η αποδοχή, η επιβεβαίωση, ακόμα και η φήμη, και φυσικά ο έρωτας. Ξεχωρίζει η ιστορία με πρωταγωνιστή το Ρομπέρτο Μπενίνι, με εμφανή τη σατιρική διάθεση απέναντι στα ΜΜΕ και τον τρόπο με τον οποίο θιγίζουν και γκρεμίζουν τα διάφορα «αστέρια» της επικαιρότητας. Σάπιρα που όμως μένει στα προφανή, αναμενόμενα και χιλιετώμενα.

Μόνο εμπνευσμένη δεν μπορεί να χαρακτηρίσει κανείς τη νέα προσπάθεια του 76χρονου πα πα δημιουργού, καθώς εύκολα μπορεί ο οποιοσδήποτε να παρατηρήσει ότι επιαφίται στα προσωπικά του κλισέ, που ζέρει ότι το κοινό του αγαπά, και δυστυχώς ούτε αυτά υποστηρίζει επαρκώς. Ακόμα και η διάσημη καυστικότητα του χιούμορ του εδώ είναι πολύ περιορισμένη, αφορά θέματα ανούσια και δεν προκαλεί καμία αίσθηση. Άλλη μία ταινία που σε κάνει να αναρωτιέσαι για ποιο λόγο γυρίστηκε. Βαρετή, πολύ βαρετή.

■ ΕΡΝΣΤ ΛΙΟΥΜΠΙΤΣ

Nivótaka

Ενας από τους λόγιους για τους οποίους η ταινία αυτή «έχει εμένει στην ιστορία» είναι γιατί η Γκάρμπιτο για πρώτη φορά πρωταγωνιστεί σε κωμωδία. Το διαφρημιστικό σλόγκον της ταινίας ήταν «η Γκάρμπιτο γελά». Η Γκάρμπιτο γελά και εμείς τραβάμε τα μαλιά μας.

Γυρισμένη το 1939, η συγκεκριμένη κωμωδία αποτελεί τον ορισμό της αντικομμουνιστικής προπαγάνδας. Οι σοβιετικοί κομμουνιστές παρουσιάζονται σαν αφέλεις και καταπιεσμένοι, οι οποίοι μόλις έρθουν σ' επαφή με τα καλά της Δύσης στο Παρίσι, ακριβά δείπνησαν με καλό κρασί, πολυτελή ξενοδοχεία και όμορφες γυναίκες, ξεχνών τις αρχές τους και επιδίδονται σε μαραθώνιους καλοπέρασης. Αντίστοιχα, όταν η σοβιετική εξουσία στελει μια «σκληρή» κομμουνιστρια, η οποία όλα αυτά τα απεχθάνεται, θα πέσει και αυτή στην παγίδα και θα ερωτευτεί έναν γόνη απ' αυτούς που μέχρι πρότινος σχιναίνοταν.

Εκτός από την άμεση και ευθεία προσβολή, όχι μόνο του σοβιετικού συστήματος και των κομμουνιστών αλλά και της ίδιας της ιστορίας, η συγκεκριμένη ταινία αποτελεί και προσβολή προς τον άνθρωπο αυτόν καθ' αυτόν. Κι αυτό γιατί πίσω από αυτήν την ταινία κρύβεται η άποψη ότι η ύψιστη ανάγκη, στην οποία ο άνθρωπος δεν μπορεί με τίποτα να αντισταθεί, είναι αυτή της πολυτελούς και συνάριμης ευτελούς καλοπέρασης. Κι αυτό είναι χυδαίο.

Ελένη Π.

DIXI ΕΤ̄ SALVAVI ANIMAM MΕΑΜ

Φυσικά και χρειάζεται ο αγώνας να είναι επαναστατικός

Κουφάλα, Ηλία – η στάση σου γελοία, όπως και πρώτα – ξανά κάνεις την κότα

Είτε χημικά, είτε με νερό – οι μπάτσοι βαράνε σταθερά τον εχθρό-λαό

Δε βγαίνει έξω το σκληρό φασισταρίο, / κλείνεται σπίτι. / Κουτσαίνει ενίστε/ στην ατελείωτη διαδρομή/ απ' το κρεβάτι του στο μπάνιο. / Κρατάει την κοιλιά του, / είναι φιλάσθενο. / Ποτέ δε βάζει ούτε το χέρι στη φωτιά, / κι όμως το καίνε όλα. / Ζει μέσα στη σιωπή, κοιμάται, / απλά: δε ζει/ καὶ όμως τρέμει μην πεθάνει πρώτο... (Π.Ε.

Δημητριάδης: «Το σκληρό φασισταρίο» - περιοδικό TEFLOΝ, τ.7, 2012)

◆ Δηλαδή τις πιθανές περικοπές στους μπάτσους θα τις πληρώσουμε τρώγοντας ξύλο; (αν καθήσουμε να τις φάμε, βεβαίως-βεβαίως...).

◆ Λοιπόν, ο Τζ. Ζούμα δεν ευθύνεται σε τίποτα (αν και πρόεδρος της Ν. Αριστεράς) σε σχέση με τη δολοφονία των 34 απεργών εργατών (η απεργία συνεχίζεται). Κάπως έτσι τα κατάφερε ο Ριζοσπάστης να τον απολλάξει ευθυνών...

◆ «Σε τροχιά σύγκρουσης με την κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ-EKM» (avgi.gr, 5/9/12). Και προσοχή στους... μετεωρίτες, έτσι;

◆ Ήταν ύποπτος (για την αστυνομία). Και τον εκτέλεσε με έξι σφαίρες ο E7 (κωδικός μπάτσου). Έτος 2005. (Από Morning Star, 3/9/12). Αμεση «επιβολή δικαιοσύνης».

◆ «Γερασμένων» τα IX στους δρόμους της Βρετανίας (σχετικό άρθρο στην telegraph.co.uk, 4/9/12).

◆ Τίμησαν δεόντως την «3η Σεπτεμβρίη» και ο Βενιζέλος και ο Τσίπρας (που θέλει να γίνει ΠΑΣΟΚος στη θέση του ΠΑΣΟΚου...).

◆ «Οι διαδηλώσεις, η ένοπλος σύγκρουση με τη χωροφυλακή και τα οδοφράγματα της 10ης Οκτωβρίου είνε συνέχεια της μακράς σειράς των τελευταίων μοχητικών κινητοποιήσεων της εργατικής τάξης της Ελλάδος και των καπνεργατών ιδιαίτερα. Η κινητοποίηση των καπνεργατών Δράμας, Πραβίου, Καρδίτσης, Λαμίας, Μεσσοράπτης, Σιατίστης και ιδιαίτερα η βίαιη κατόληψη των πλοίων από τους καπνεργάτες της Θάσου και η κάθοδός τους στην Καβάλλα, είνε τα γεγονότα των οπίσιων συνέχεια αποτελεί ο αγώνας των οδοφραγμάτων του Αγρινίου. Εκείνο που ξεχωρίζει τον αγώνα των καπνεργατών της 10ης Οκτωβρίου από όλους τους προηγούμενους, είνε ο οξύτατος χαρακτήρας του πήρε, το πέρασμα σε ανώτερη μορφή πάλης, της πάλης των οδοφραγμάτων και της ένοπλης αυτοάμυνας και αντεπίθεσης κατά της κρατικής βίας. Οι καπνεργάτες Αγρινίου διεξεδίκησαν και κατάκτησαν δρόμους συγκρουόμενοι εκδήλως με τις κρατικές δυνάμεις. Τα γεγονότα αυτά της 10ης Οκτωβρίου μέσα

στην άλυσο των τελευταίων απεργιακών αγώνων και των κινητοποιήσεων της εργατικής της Ελλάδας επιβεβαιώνουν εξ ολοκλήρου το χαρακτηρισμό της τρίτης περιόδου στην Ελλάδα, τη ραγδαία αριστεροποίηση των μαζών της εργατικής τάξης και τη σημειούμενη νέα επαναστατική περίοδο».

(Απόφαση του ΠΓ της ΚΕ του ΚΚΕ, Επί των γεγονό-

ναι η θρησκευτική αντίθεση. Πώς λύνουμε μιαν αντίθεση; Με το να την κάνουμε

λο παρά διαφορετικές βαθμίδες ανάπτυξης του ανθρώπινου πνεύματος, ότι δεν είναι παρά διαφορετικά φιδοπουκάμισα που πέταξε από πάνω της η ιστορία κι ότι ο άνθρωπος ήταν το φρύδι που ήταν ντυμένο με αυτά – τότε δεν θα βρίσκονται πια σε θρησκευτική σχέση, παρά, στο εξής, μόνο σε μια κριτική, επιστημονική, σε μιαν ανθρώπινη σχέση. Η επιστήμη θα είναι τότε η ενότητά τους. Οι αντίθεσις όμως στην επιστήμη λύνονται από την ίδια την επιστήμη». (Κ. Μαρξ: «Το εβραϊκό ζήτημα»).

◆ «Η διατάραξη του κιρκάδιου ρυθμού και του ύπνου, η έκπτωση της οικογενειακής και της κοινωνικής ζωής, καθώς και η επιβάρυνση της υγείας σε σωματικό και ψυχικό επίπεδο αποτελούν τις κύριες επιπτώσεις του εναλλασσόμενου ωραρίου εργασίας στους εργαζόμενους. Τα προαναφερθέντα προβλήματα προκύπτουν από το γεγονός ότι η εργασία με κυκλικό ωράριο δημιουργεί μη συγχρονισμό της φυσιολογίας του οργανισμού και του εξωτερικού περιβάλλοντος, που είναι γνωστό ως ακαταλληλότητα φάσης (inappropriate phasing) ή εξωτερικός αποσυγχρονισμός (external desynchronization). Το κιρκάδιο ρυθμικό σύστημα του οργανισμού έχει φυσιολογικά προγραμματισθεί ώστε να είναι σε εγρήγορση κατά τη διάρκεια της ημέρας και σε ανάπτυξη και ύπνου κατά τη διάρκεια της νύκτας. Οταν κάποιος θα πρέπει να αλλάξει την ώρα που πρέπει να ξυπνήσει και την ώρα ύπνου, όπως στη νυκτερινή εργασία, παίρνει να υπάρχει συγχρονισμός με το εσωτερικό ρολό». (Αννα Κορομπέλη: «Οι επιπτώσεις του κυκλικού ωραρίου σε νοσηλευτικό προσωπικό» - Διδακτορική Διατριβή, 2009 - Δημοσίευση στο 49ο τεύχος του περιοδικού του ΕΛΙΝΥΑΕ «Υγεινή και ασφάλεια της εργασίας»).

◆ Δε θα συναντηθεί με τον Ρομπά τον Τσίπρα - για να μη γίνει (άλλη μια φορά) ρόμπα (ξεκούμπωτη, βλέπε συνάντηση με Πέρες)...

◆ Κόρη καλλικέλαδη κορώνες κελαδέι.

Βασιλης

Αγρίεψαν τα πράματα...

των της 10ης Οκτωβρίου 1929 στο Αγρίνιο, Ριζοσπάστης, 10/12/1929/ Επ. Κείμενα, 1929-1933, τ. τρίτος.

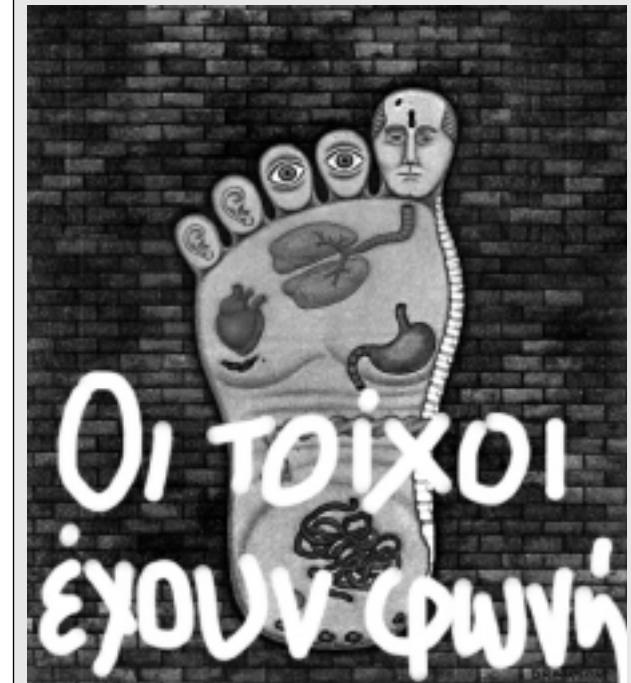
◆ «Η πιο πεισματική μορφή της αντίθεσης μεταξύ του εβραίου και του χριστιανού εί-

αδύνατη. Πώς κάνουμε αδύνατη μια θρησκευτική αντίθεση; Με το να καταφράγουμε τη θρησκεία. Οταν ο εβραίος και ο χριστιανός αναγνωρίσουν ότι οι αντιτίθεμενες μεταξύ τους θρησκείες δεν είναι τίποτε άλ-

Λεφτά υπάρχουν (για προπαγάνδα)

«Οσοι επιθυμείτε να παρακολουθήσετε την αυριανή επίσκεψη του Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων Καστή Χατζήδακη στους νέους σταθμούς του Μετρό, από Ηλιούπολη έως Ελληνικό, μπορείτε να προσέλθετε στα γραφεία της "Αττικό Μετρό" (Λεωφ. Μεσογείων 191-193) στις 09.00 π.μ. όπου θα σας περιμένουν αυτοκίνητα της εταιρίας για να σας μεταφέρουν στην Ηλιούπολη».

Το μήνυμα εστάλη με κάθε επισημότητα την περασμένη Τετάρτη στους διαπιστευμένους συντάκτες του υπουργείου Ανάπτυξης και όγκωστο σε πόσους ακόμη, προκειμένου ο Κ. Χατζήδακης να εξασφαλίσει από τη μια χειροκροτητές και από την άλλη προβολή από τα ΜΜΕ. Μπορεί το κόστος της μεταφοράς να μην είναι εξωφρενικό, η κίνηση όμως είναι χαρακτηριστική του πώς αντιλαμβάνονται την οικονομία τα στελέχη της συγκυβέρνησης.

◆ Δευτέρα 3 Σεπτεμβρίου 2012, 2030 Νίκαια - ομιλητές Άλεξης Τσίπρας, Νίνα Κασιμάτη, Μενέλαιος Γκίβαλος - προλογίζει ο Γιάννης Χατζηαντωνίου - Με τη Δημοκρατική Παράταξη της Αριστεράς στον αγώνα για Εθνική Ανεξαρτησία, Λαϊκή Κυριαρχία, Κοινωνική Απελευθέρωση ΣΗΜΕΡΑ - νέος Αγωνιστής - ΣΥΡΙΖΑ Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο (αφίσα)

Το πρώτο που εντυπωσιάζει στην αφίσα είναι το μέγεθος των γραμμάτων με τα οποία αποτυπώνεται το όνομα του Τσίπρα: μεγαλύτερα και πιο παχιά από των άλλων ομιλητών. Μη τυχόν και δεν προσέξει κανείς τη φίρμα. Οπως γίνεται στα σκυλάδικα. Μετά είναι η σημειολογία: η ημερομηνία και τα συνθήματα παραπέμπουν στο «παλιό, καλό ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα Παπανδρέου». Το μήνυμα σαφές: το ΠΑΣΟΚ του σήμερα είναι ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Ανδρέας του σήμερα ο Τσίπρας. Μετά ήρθε η θύελλα. Η Φώφη έριξε τα ιοβόλα βέλη της: «Πρέπει να σας πω ότι χθες το πρωί όταν με ενημέρωσαν γι' αυτή την αφίσα η πρώτη μου αντιδραση ήταν ότι πρόκειται για κακόγουστο αστείο. Δεν πίστευα πως είναι αληθινό. Εάν αυτό είναι σε γνώση πράγματι του ΣΥΡΙΖΑ και του κ. Τσίπρα εγώ θεωρώ ότι είναι ένα πάρα πολύ σοβαρό αστόπτημα και θέλω να πω ότι η αριστερά πορεύεται με κάποιες βασικές αρχές. Μία απ' αυτές είναι ο σεβασμός στις υπόλοιπες πολιτικές δυνάμεις. Η 3η Σεπτεμβρίου ανήκει στο ΠΑΣΟΚ και αυτό δεν είναι κάτι που είναι διαπραγματεύσιμο και συζητήσιμο (...). Δεν μπορεί πια ο ΣΥΡΙΖΑ να παίζει καθημερινά πάρτα όλα». Τα δημοσιεύματα ήταν παντού αρνητικά. Ο ένας εκ των ομιλητών, ο Γκίβαλος, την έκανε με καταγγελίες ότι εξαπατήθηκε και το όνομά του κατέβηκε άρον-άρον από την αφίσα (τύπωσαν άλλες). Το Γραφείο Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ αναγκάστηκε να εκδώσει ανακοίνωση για να πει ότι η εκδήλωση οργανώνεται από τον «Νέο Αγωνιστή». Και το μέλος του «Νέου Αγωνιστή» Γιάννης Χατζηαντωνίου αναγκάστηκε να γράψει άρθρο στην «Αυγή της Κυριακής» για να πει ότι η εκδήλωση της 3ης Σεπτεμβρίου «είναι βέβαια εκδήλωση του «Νέου Αγωνιστή» και όχι του ΣΥΡΙΖΑ ως συνολού». Τους πρόδωσε, όμως, η αφίσα, στην οποία συ

Αλλάζει ο τρόπος διανομής της «Κόντρας» στην επαρχία

Γραφτείτε συνδρομητές στην έντυπη έκδοση

Λίγο πριν μπει στον 17ο χρόνο κυκλοφορίας της, η «Κόντρα» είναι αναγκασμένη να προβεί σε σημαντικές αλλαγές στον τρόπο διανομής της, προκειμένου να εξασφαλίσει τη συνέχιση της έκδοσής της. Από τον Οκτώβρη, η εφημερίδα δεθανόντας μέσω πρακτορείου στην επαρχία (εκτός Αθήνας-Πειραιά, δηλαδή) και η διανομή θ' αντικατασταθεί με συνδρομητές.

Τα προβλήματα στη διανομή σάς είναι ήδη γνωστά. Ενα πολύ μεγάλο μέρος των φύλλων όπως τυπώνεται έτοι επιστρέφεται, χωρίς ποτέ να βγει στην κυκλοφορία. Αναγνώστες τηλεφωνούν συνεχώς στην εφημερίδα για να καταγγείλουν ότι η «Κ» δεν πήγε στο ένα ή το άλλο σημείο πτώλησης που προηγουμένως πήγαινε. Ενδεχομένως γνωρίζετε και τα γενικότερα προβλήματα μιας έκδοσης όπως η «Κ», που σχετίζονται με τη συνεχή άνοδο του κόστους παραγωγής, αλλά και με την πτώση της κυκλοφορίας λόγω ανόγνωσης μέσω Ιντερνετ.

Σ' αυτά τα προβλήματα προστέθηκαν πριν λίγο καιρό κάποιες εξοντωτικές χρεώσεις που επέβαλε το πρακτορείο διανομής, οι οποίες επιβαρύνουν την «Κ» μ' ένα πρόσθετο κόστος που ξεπερνά τα 10.000 ευρώ σε ετήσια βάση! Κόστος που η εφημερίδα δεν μπορεί ν' αντέξει. Η απόφαση αυτή του πρακτορείου ισοδυναμεί με προσπάθεια εξόθησης εκτός διανομής των εντύπων μικρής κυκλοφορί-

ας (κυρίως εντύπων αριστερού προσανατολισμού) και εντάσσεται στις γενικότερες ανακατατάξεις που συντελούνται στο χώρο του Τύπου, ο οποίος μονοπωλείται σε όλα τα επίπεδα από λίγα συγκροτήματα που θέλουν να επιβιάλλουν τους δικούς τους κανόνες (εξαφάνιση των μικρών εφημερίδων και μείωση των σημείων πτώλησης στο μισό).

Είμαστε αναγκασμένοι, λοιπόν, προκειμένου η «Κόντρα» να εξακολουθήσει να εκδίδεται, να κάνουμε αναπροσαρμογές στη διανομή, σταματώντας τη διανομή μέσω πρακτορείου στην επαρχία, που έχει και το μεγαλύτερο κόστος. Οσοι από τους αναγνώστες μας θέλουν να εξακολουθήσουν να παίρνουν την «Κ» σε έντυπη μορφή (υπάρχει πάντοτε η πλήρης και χωρίς κόστος ηλεκτρονική έκδοση στο www.eksegersi.gr), θα πρέπει να γίνουν συνδρομητές, ώστε να τους στέλνουμε την εφημερίδα με το ταχυδρομείο.

Υστερά από 16 χρόνια κυκλοφορίας η «Κ» για πρώτη φορά θα εφαρμόσει τη διανομή μέσω συνδρομητών, που συνεπάγεται μια πρόσθετη δουλειά για τους συντρόφους. Εννοείται πως, από τη στιγμή που εφαρμόζεται αυτή η μέθοδος, συνδρομητές μπορούν να γίνουν και αναγνώστες από το κέντρο. Η διανομή μέσω πρακτορείου στην επαρχία θα σταματήσει από το πρώτο φύλλο του Οκτώβρη (Σάββατο, 6 Οκτώβρη) και ταυτόχρονα θα ξεκινήσει η αποστολή μέσω συνδρο-

μών.

Οι συνδρομές είναι 45 ευρώ (εξάμηνη – 22 φύλλα) και 85 ευρώ (επήσια – 44 φύλλα). Οι συνδρομητές μπορούν να στείλουν τη συνδρομή τους μ' έναν ταχυδρομικό φάκελο ή με κατάθεση στο λογαριασμό της Εθνικής Τράπεζας 10087804638. Ενοείται πως πρέπει να μας γράψουν ονοματεπώνυμο, διεύθυνση και ΤΚ (ταχυδρομικά ή με μήνυμα στο kontra@eksegersi.gr).

Η εξέλιξη αυτή είναι ασφαλώς δυσάρεστη για όλους μας. Καθίσταται, όμως, υποχρεωτική για λόγους επιβίωσης της «Κ». Λόγους που θα εξακολουθήσουν να υφίστανται και μετά το σταμάτημα της πρακτόρευσης της «Κ» στην επαρχία. Μόνο χάρη στην οικονομική στήριξη των φίλων και συντρόφων μπορούν να βγουν πέρα εγχειρήματα όπως αυτό της «Κ», που αρνείται –και θα εξακολουθήσει να αρνείται– οποιαδήποτε συναλλογή με το αστικό κράτος (κρατική διαφήμιση) ή καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Γ' αυτό και από τον Οκτώβρη θα ξεκινήσουμε και την επήσια οικονομική εξόρμηση για τη στήριξη της «Κ», με τη βεβαιότητα ότι και φέτος θα έχουμε τη στήριξη όλων σας.

Περιπτεύει να πούμε ότι αυτές οι δυσκολίες δεν πρόκειται να έχουν καμιά επίπτωση στη μοχητικότητα, τη διεισδυτικότητα και τα αποκαλυπτικά ρεπορτάζ της «Κ». Αυτά δεν μπορεί να μας τα πάρει κανένας.

Εγκλήματα συντρόφων

«Το ΚΚΕ καταδίκασε από την πρώτη στιγμή τη σφαγή των απεργών εργατών κι ανέδειξε τις πολιτικές ευθύνες που προκύπτουν, εκφράζοντας ταυτόχρονα τη διεθνιστική προλεταριακή αλληλεγγύη του στους απεργούς μεταλλωρύχους και συνολικά στην εργατική τάξη». Αυτά έγραψε, μεταξύ άλλων, ο «Ριζοσπάστης» την Κυριακή 26 Αυγούστου. Ήταν μια απολογία του Περισσού για τη στάση που κράπτε τις πρώτες μέρες μετά την εψηχρό δολοφονία 34 απεργών μεταλλωρύχων από την κυβέρνηση της Νότιας Αφρικής, στην οποία συμμετέχει το αδελφό κόμμα του Περισσού και στην οποία προεδρεύει ο Τζεικούμ Ζούμα, ισθίο μέλος του αδελφού κόμματος και επί σειρά επών μέλος του Πολιτικού του Γραφείου (μέχρι ν' αναλάβει κυβερνητικά καθήκοντα).

Για μια φορά ακόμη, η πγεσία του Περισσού ποντάρει στην... ασθενή μνήμη των αναγνωστών του κεντρικού της οργάνου. Γιατί, βέβαια, κάθε άλλο παρά σε καταδίκη ανάλογη αυτού του ειδεχθούς ταξικού εγκλήματος προέβη. Στο φύλλο της 17ης Αυγούστου, αμέσως μετά το συγκλονιστικό γεγονός, ο «Ριζοσπάστης» περιορίστηκε σ' ένα όχρωμο και ουδέτερο ρεπορτάζ που μιλούσε για «βίαιη καταστολή της απεργίας» (sic!). Το ρεπορτάζ κατέληγε ως εξής: «Τον αποτροπιασμό του για τα βίαια γεγονότα που διαδραματίζονται την τελευταία βδομάδα στο ορυχείο Μαρικάνα (απέχει 100 χλμ βορειοδυτικά του Γιοχάνεσμπουργκ) και την απογοήτευσή του για τις αντιθέσεις που σημειώνονται στης 14 του μήνα και το Νοτιοαφρικανικό Κομμουνιστικό Κόμμα!!! Η κυβέρνηση στην οποία συμμετέχει αυτό το κόμμα δολοφόνησε εψηχρό 34 απεργούς εργάτες (τις εικόνες της σφαγής τις έχουμε δει όλοι) και το κόμμα εκφράζει την... απογοήτευσή του για τις αντιθέσεις ανάμεσα σε συνδικάτα! Και ο «Ριζοσπάστης» αναπαράγει αυτή τη δίλωση χωρίς κριτική.

Στις 21 Αυγούστου ο «Ριζοσπάστης» επανίλθε για να μας ενημερώσει ότι στη Νότια Αφρική κηρύχτηκε «εβδομάδα εθνικού πένθους μετά τον αδικό χαμό (sic!) 34 απεργών». Εκανε, δε, λόγο για απεργία «που αιματοκυλίστηκε από τη βία των αστυνομικών δυνάμεων». Για την κυβέρνηση στην οποία συμμετέχει το αδελφό κόμμα και τον σύντροφο πρόεδρο της χώρας ούτε λέξη! Το μόνο που έγραψε το ρεπορτάζ είναι ότι «ο πρόεδρος της χώρας, Τζεικούμ Ζούμα, απαίτησε τη συγκρότηση επιτροπής για τη διεξαγωγή έρευνας, ώστε να διαλευκανθούν οι συνθήκες και να αποδοθούν ευθύνες για ένα από τα χειρότερα μακελεία σε απεργία μετά το τέλος του ρατσιστικού καθεστώτος! Αυτός απλώς... προεδρεύει. Αυτός προσπαθεί να κοριδέψει το νοτιοαφρικανικό λαό και ο «Ριζοσπάστης» τους αναγνώστες του.

Το πιο προκλητικό απ' όλα είναι η κατακλείδα αυτού του ρεπορτάζ, που αναφέροταν χωρίς κανένα σχόλιο στη στάση του αδελφού κόμματος: «Σε ανακοίνωσή του το Νοτιοαφρικανικό Κομμουνιστικό Κόμμα αφού εξέφρασε τα συλλυπητήρια στους οικείους των θυμάτων, επέρριψε ευθύνες για το αιματοκύλισμα στο ορυχείο στην πγεσία της συνδικαλιστικής οργάνωσης "AMCWU" λοιδορώντας την, μεταξύ άλλων, για τη διοργάνωση μίας "άναρχης και βίαιης" κινητοποίησης. Απάιτησε έτσι τη σύλληψη των πγετικών στελεχών της και κάλεσε τους εργαζόμενους "να παραμείνουν ενωμένοι στον αγώνα τους ενάντια στην εκμετάλλευση από το καπιταλιστικό σύστημα και να συνειδητοποίησουν πως ο ταξικός εχθρός είναι το σύστημα και όχι οι άλλοι εργαζόμενοι"»!!!

Φαίνεται πως υπήρξαν εσωκομματικές διαμαρτυρίες ή διαμαρτυρίες αναγνωστών, γι' αυτό και στις 26 Αυγούστου το όργανο του Περισσού έκανε την κωλοτούμπα, διορθώνοντας όσα έγραψε τις προηγούμενες μέρες, χωρίς και πάλι καμιά καταγγελία του αδελφού κόμματος.

Θα επανέλθουμε στο θέμα, γιατί είναι τεράστιο.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μιακατέλου 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκαδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΙΕΡΑ Οδος 81 - Αθηνα

